

31997R2026

21.10.1997

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 288/1

UREDBA SVETA (ES) št. 2026/97**z dne 6. oktobra 1997****o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti**

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju uredb o skupni ureditvi kmetijskih trgov in uredb, sprejetih v skladu s členom 235 Pogodbe, ki se uporabljajo za blago, izdelano iz kmetijskih proizvodov, ter zlasti določb navedenih uredb, ki omogočajo odstopanje od splošnega načela, da se lahko zaščitni ukrepi na mejah nadomestijo samo z ukrepi, predvidenimi z navedenimi uredbami,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

(1) ker je Svet z Uredbo (EGS) št. 2423/88 ⁽²⁾ sprejel skupna pravila za zaščito proti dumpinškemu ali subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti;

(2) ker so bila navedena pravila sprejeta v skladu z obstoječimi mednarodnimi obveznostmi, zlasti tistimi, ki izhajajo iz člena VI Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini („GATT“), Sporazuma o izvajanju člena VI GATT („Protidumpinški kodeks iz leta 1979“) in iz Sporazuma o razlagi in uporabi členov VI, XVI in XXIII GATT (Kodeks o subvencijah in izravnalnih dajatvah);

(3) ker je bila s sklenitvijo urugvajskega kroga večstranskih trgovinskih pogajanj ustanovljena Svetovna trgovinska organizacija („WTO“);

(4) ker Priloga 1A k Sporazumu o ustanovitvi WTO („Sporazum WTO“), odobrenemu s Sklepom 94/800/ES ⁽³⁾, vsebuje med drugim Splošni sporazum o carinah in trgovini iz leta 1994 („GATT iz leta 1994“), Sporazum o kmetijstvu („Sporazum o kmetijstvu“), Sporazum o izvajanju člena VI GATT iz leta 1994 (v nadaljnjem besedilu „Protidumpinški sporazum iz leta 1994“) in novi Sporazum o subvencijah in izravnalnih ukrepih („Sporazum o subvencijah“);

(5) ker je treba, da bi Skupnost dosegla večjo preglednost in učinkovitost pri uporabi pravil iz Protidumpinškega sporazuma iz leta 1994 oziroma Sporazuma o subvencijah, sprejeti dve ločeni uredbi, ki bi dovolj podrobno določili zahteve za uporabo vsakega od teh instrumentov trgovinske zaščite;

(6) ker je zato primerno spremeniti pravila Skupnosti, ki urejajo uporabo izravnalnih ukrepov v luči novih večstranskih pravil, med drugim glede na postopke za začetek postopka in izvajanje poznejših preiskav, vključno z določitvijo in obravnavo dejstev, uvedbo začasnih ukrepov, uvedbo in zbiranjem izravnalnih dajatev, trajanjem in preglodom

⁽¹⁾ UL C 99, 26.3.1997, str. 1.

⁽²⁾ UL L 209, 2.8.1988, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 522/94 (UL L 66, 10.3.1994, str. 10).

⁽³⁾ UL L 336, 23.12.1994, str. 1.

- izravnalnih ukrepov in javnim razkritjem informacij v zvezi z izravnalnimi preiskavami;
- (7) ker je glede na obseg sprememb, ki so jih prinesli novi sporazumi in da bi se zagotovilo ustrezno in pregledno izvajanje novih pravil, primerno prenesti jezik novih sporazumov v zakonodajo Skupnosti v čim večjem možnem obsegu;
- (8) ker je poleg tega priporočljivo dovolj podrobno razložiti, kdaj se šteje, da subvencija obstaja, v skladu s katerimi načeli se proti njej lahko uvede izravnalni ukrep (zlasti ali je subvencija dodeljena specifično) in v skladu s katerimi merili se izračuna znesek subvencije, proti kateri se lahko uvede izravnalni ukrep;
- (9) ker je pri določitvi obstoja subvencije treba prikazati, da je vlada ali katera koli javna organizacija prispevala sredstva na ozemlju države ali da obstaja neka oblika dohodkovne ali cenovne podpore v smislu člena XVI GATT iz leta 1994 in da je podjetju prejemniku to prineslo ugodnosti;
- (10) ker je treba dovolj podrobno razložiti, proti katerim vrstam subvencij ni mogoče uvesti izravnalnih ukrepov in po katerem postopku je treba delovati, če se med preiskavo ugotovi, da je podjetje, glede katerega se opravlja preiskava, prejelo subvencije, proti katerim ni mogoče uvesti izravnalnih ukrepov;
- (11) ker Sporazum o subvencijah določa, da določbe v zvezi s subvencijami, proti katerim ni mogoče uvesti izravnalnih ukrepov, prenehajo veljati pet let po datumu začetka veljave Sporazuma WTO, razen če jih člani WTO ne podaljšajo na podlagi medsebojnega dogovora; ker bi bilo morda, če se veljavnost navedenih določb ne podaljša, kakor je navedeno, treba ustrezno spremeniti to uredbo;
- (12) ker so ukrepi, navedeni v Prilogi 2 k Sporazumu o kmetijstvu, v obsegu, kakor je predvideno v navedenem sporazumu, takšni, da se proti katerim ne more uvesti izravnalni ukrep;
- (13) ker je zaželeno, da se določijo jasne in podrobne smernice glede dejavnikov, ki so lahko primerni za ugotovitev, ali je subvencionirani uvoz povzročil znatno škodo ali grozil, da bo povzročil škodo; ker je pri dokazovanju, da so obseg in ravni cen zadevnega uvoza odgovorni za škodo, povzročeno industriji Skupnosti, treba posvetiti pozornost učinkom drugih dejavnikov in zlasti prevladujočim tržnim pogojem v Skupnosti;
- (14) ker je priporočljivo, da se opredeli izraz „industrija Skupnosti“ in določi, da so stranke, povezane z izvozniki, lahko izključene iz take industrije, ter da se opredeli izraz „povezan“; ker je treba predvideti tudi uvedbo izravnalnih dajatev, ki jih je treba sprejeti v imenu proizvajalcev v regiji Skupnosti, in določiti smernice za opredelitev take regije;
- (15) ker je treba določiti, kdo lahko vloži pritožbo glede izravnalne dajatve vključno z obsegom, v katerem bi jo morala podpreti industrija Skupnosti, in informacijami o subvencijah, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, škodi in vzročnosti, ki jih mora taka pritožba vsebovati; ker je primerno tudi določiti postopke za zavrnitev pritožb ali pobud za začetek postopka;
- (16) ker je treba določiti način obveščanja zainteresiranih strank o informacijah, ki jih organi zahtevajo, in način, po katerem bi imele zadostne možnosti, da predstavijo vse ustrezne dokaze in branijo svoje interese; ker je zaželeno tudi, da se jasno določijo pravila in postopki, ki jih je treba upoštevati med preiskavo, zlasti pravila, na podlagi katerih se morajo zainteresirane stranke javiti, predstaviti svoje poglede in predložiti informacije v določenih rokih, če naj bi se taki pogledi in informacije upoštevali; ker je primerno tudi določiti pogoje, v skladu s katerimi imajo zainteresirane stranke lahko dostop do informacij, ki jih predložijo druge zainteresirane stranke, ali dajo k njim svoje pripombe; ker bi države članice in Komisija morale sodelovati pri zbiranju informacij;
- (17) ker je treba določiti pogoje, v skladu s katerimi se lahko uvedejo začasne dajatve, vključno s pogoji, v skladu s katerimi se začasne dajatve lahko uvedejo ne prej kakor 60 dni

- in najpozneje devet mesecev po začetku; ker lahko Komisija take dajatve v vsakem primeru uvede le za obdobje štirih mesecev;
- (18) ker je treba določiti postopke za sprejem zavez za odpravo ali kompenzacijo subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in škode namesto uvedbe začasnih ali dokončnih dajatev; ker je primerno tudi določiti posledice kršitve ali odstopa od zavez in uvedbo začasnih dajatev ob sumu kršitve ali kadar je potrebna nadaljnja preiskava, da se dopolnijo ugotovitve; ker je pri sprejetju zavez treba paziti, da predlagane zaveze in njihovo uresničevanje ne vodijo v protikonkurenčno obnašanje;
- (19) ker je treba določiti, da se primeri ne glede na to, ali so sprejeti dokončni ukrepi ali ne, navadno zaključijo v 12 mesecih, nikakor pa ne pozneje kakor v 13 mesecih od začetka preiskave;
- (20) ker je preiskavo ali postopek treba zaključiti, kadar se ugotovi, da je znesek subvencije de minimis, ali, zlasti ob uvozu s poreklom iz držav v razvoju, če je obseg subvencioniranega uvoza ali škode zanemarljiv, in je primerno določiti ta merila; ker je treba, kadar se nameravajo uvesti ukrepi, določiti zaključek preiskav in določiti, da mora biti znesek ukrepov manjši od zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, če bi tak manjši znesek odpravil škodo, ter določiti metodo za izračun ravni ukrepov pri vzorčenju;
- (21) ker je treba omogočiti retroaktivno pobiranje začasnih dajatev, če se to zdi primerno, in opredeliti okoliščine retroaktivne uporabe dajatev, da bi se izognili preprečevanju uporabe dokončnih ukrepov; ker je treba tudi določiti, da se dajatve lahko uporabljajo retroaktivno ob kršitvi ali preklicu zavez;
- (22) ker je treba določiti, da ukrepi prenehajo veljati po petih letih, razen če pregled ne pokaže, da jih je treba ohraniti;
- ker je treba, kadar so predloženi zadostni dokazi o spremenjenih okoliščinah, določiti tudi vmesne preglede ali preiskave, da se ugotovi, ali so povračila izravnalnih dajatev upravičena;
- (23) ker kljub temu, da Sporazum o subvencijah ne vsebuje določb o izogibanju izravnalnim ukrepom, obstaja možnost takega izogibanja na podoben, če ne celo enak način, kakršen je izogibanje protidumpinškim ukrepom; ker se zato zdi primerno, da se v tej uredbi sprejme določba proti izogibanju;
- (24) ker je primerno, da se dovoli opustitev izravnalnih ukrepov, kadar obstaja začasna sprememba tržnih pogojev, zaradi katere bi bilo nadaljnje izvajanje takih ukrepov začasno neprimerno;
- (25) ker je treba predvideti, da se lahko za uvoz, ki je predmet preiskave, zahteva prijava ob uvozu, da se omogoči poznejša uporaba ukrepov proti takemu uvozu;
- (26) ker morajo države članice, da se zagotovi pravilno izvajanje ukrepov, spremljati uvozno trgovino z izdelki, ki so predmet preiskave ali za katere veljajo ukrepi in znesek dajatev, zbranih v skladu s to uredbo, in o tem poročati Komisiji;
- (27) ker je treba predvideti posvetovanje s Svetovalnim odborom na rednih in posebnih stopnjah preiskave; ker morajo odbor sestavljati predstavniki držav članic, predsedovati pa mu mora predstavnik Komisije;
- (28) ker je primerno predvideti preveritvene obiske, da se preverijo informacije, predložene glede subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in škoda, pri čemer so taki obiski odvisni od prejema ustreznih odgovorov na vprašalnike;
- (29) ker je nujno treba predvideti vzorčenje, kadar je število strank ali transakcij veliko, da se omogoči izvedba preiskav v določenem roku;

(30) ker je treba določiti, da se lahko, kadar stranke ne sodelujejo zadovoljivo, uporabijo druge informacije, da bi prišli do ugotovitev, in da so take informacije lahko manj ugodne za stranke, kakor če bi sodelovale;

(31) ker je treba določiti obravnavo zaupnih informacij, da se ne razkrijejo poslovne ali vladne skrivnosti;

(32) ker je nujno treba določiti primerno razkrivanje bistvenih dejstev in premislekov strankam, ki so upravičene do take obravnave, pri čemer se tako razkrivanje ob ustreznem upoštevanju postopka odločanja v Skupnosti odpravi v roku, v katerem stranke lahko branijo svoje interese;

(33) ker je primerno določiti upravni sistem, v okviru katerega se lahko predložijo argumenti glede tega, ali so ukrepi v interesu Skupnosti, vključno z interesi potrošnikov, in opredeliti roke, v okviru katerih je treba take informacije predložiti, skupaj s pravicami zadevnih strank do razkritja informacij;

(34) ker mora Skupnost pri uporabi pravil Sporazuma o subvencijah, da bi ohranila ravnotežje pravic in obveznosti, ki naj bi ga navedeni sporazum uvedel, nujno upoštevati njihovo razlago, kakršno so dali glavni trgovinski partnerji Skupnosti in kakor se kaže v zakonodaji ali ustaljeni praksi;

(35) ker je Svet z Uredbo (ES) št. 3284/94 z dne 22. decembra 1994 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti, ⁽¹⁾ nadomestil Uredbo (EGS) št. 2423/88 in vpeljal nov skupni sistem obrambe proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti;

(36) ker so težave pri pripravi besedila Uredbe (ES) št. 3284/94 postale očitne pri objavi; ker je poleg tega Uredba že bila spremenjena;

(37) ker je zaradi jasnosti, preglednosti in pravne varnosti navedeno uredbo treba razveljaviti in nadomestiti brez poseganja v izravnalne postopke, ki so že začeti v skladu z navedeno uredbo ali Uredbo (EGS) št. 2423/88,

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Načela

1. Izravnalna dajatev se lahko uvede zaradi kompenzacije kakršne koli neposredno ali posredno dodeljene subvencije za izdelavo, proizvodnjo, izvoz ali prevoz katerega koli izdelka, katerega sprostitev v prosti promet v Skupnosti povzroča škodo.

2. Za namene te uredbe se šteje, da je izdelek subvencioniran, če se prejema subvencija, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, kakor je določeno v členih 2 in 3.

3. Tako subvencijo lahko dodeli vlada države porekla uvoženega izdelka ali vlada vmesne države, iz katere se izdelek izvozi v Skupnost, ki se v tej uredbi označuje kot „država izvoza“.

V tej uredbi izraz „vlada“ pomeni vlado ali katerokoli javno organizacijo na ozemlju države porekla ali izvoza.

4. Kadar se izdelki ne uvažajo neposredno iz države porekla, temveč se izvažajo v Skupnost iz vmesne države, se ne glede na odstavke 1, 2 in 3 v celoti uporabljajo določbe te uredbe, transakcija oziroma transakcije pa se obravnavajo, kadar je to primerno, kakor da se izvajajo med državo porekla in Skupnostjo.

5. V tej uredbi izraz „podoben izdelek“ pomeni izdelek, ki je identičen oziroma enak v vseh pogledih obravnavanemu izdelku, če pa takega izdelka ni, drug izdelek, ki kljub temu, da ni enak v vseh

⁽¹⁾ UL L 349, 31.12.1994, str. 22. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1252/95 (UL L 122, 2.6.1995, str. 2).

pogledih, ima značilnosti, ki so zelo podobne značilnostim obravnavanega izdelka.

Člen 2

Opredelitev subvencije

Za subvencijo se šteje, da obstaja, če:

1. (a) gre za finančni prispevek vlade v državi porekla ali izvoza, in sicer:
 - (i) kadar ta vladna praksa vključuje neposreden prenos sredstev (na primer nepovratna sredstva, posojila, infuzijo lastniškega kapitala) ali potencialne neposredne prenose sredstev ali obveznosti (na primer garancije za posojila);
 - (ii) kadar je prihodek vlade, ki je sicer zapadel, opuščen ali ni izterjan (na primer finančne spodbude, kakršni so dobropisi na že plačane davke); v tem pogledu se oprostitev plačila dajatev ali davkov za izvoženi izdelek, ki se plačujejo za podobni izdelek, namenjen domači porabi, ali odpust takih dajatev ali davkov v zneskih, ki ne presegajo nastalih zneskov, ne štejejo za subvencijo, če je taka oprostitev dodeljena v skladu z določbami prilog I do III;
 - (iii) kadar vlada dobavi blago ali storitve, ki niso splošna infrastruktura, ali kupi blago;
 - (iv) kadar vlada:
 - opravi plačila za mehanizem financiranja,
 - ali
 - zaupa ali ukaže zasebnemu organu, da opravi eno ali več vrst funkcij, opredeljenih v točkah (i), (ii) in (iii), ki so običajno zaupane vladi, in se ta praksa dejansko ne razlikuje od običajnih praks vlad;
 - ali
- (b) gre za obliko dohodkovne ali cenovne podpore v smislu člena XVI GATT iz leta 1994; in
2. to prinaša ugodnosti.

Člen 3

Subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi

1. Za subvencije veljajo izravnalni ukrepi le, če so specifične, kakor je določeno v odstavkih 2, 3 in 4.

2. Da bi ugotovili, ali je subvencija specifična za podjetje, ali industrijo, ali skupino podjetij ali industrij (v nadaljnjem besedilu „nekatera podjetja“) v pristojnosti organa, ki jo dodeljuje, se uporabijo naslednja načela:

- (a) kadar organ, ki dodeljuje subvencije, ali zakonodaja, v skladu s katero ta organ deluje, izrecno omeji dostop do subvencije na nekatera podjetja, je taka subvencija specifična;
- (b) kadar organ, ki dodeljuje subvencije, ali zakonodaja, v skladu s katero ta organ deluje, določi objektivna merila ali pogoje, ki urejajo upravičenost do subvencije in njen znesek, specifičnost ne obstaja, če je upravičenost samodejna ter se taka merila in pogoji strogo spoštujejo.

V tem členu objektivna merila ali pogoji pomenijo merila ali pogoje, ki so nevtralni, ki ne dajejo prednosti nekaterim podjetjem pred drugimi ter ki so po naravi gospodarni in pri uporabi horizontalni, kakor na primer število zaposlenih ali velikost podjetja.

Merila ali pogoji morajo biti jasno opredeljeni z zakonom, uredbo ali drugo uradno listino tako, da se lahko preverijo;

- (c) če ne glede na nespecifičnost, ki izhaja iz uporabe načel, opredeljenih v pododstavkih (a) in (b), obstajajo razlogi za verjetnost, da je subvencija v resnici specifična, se lahko preučijo drugi dejavniki. Taki dejavniki so: subvencijski program uporablja omejeno število nekaterih podjetij; prevladujoča uporaba s strani nekaterih podjetij; dodelitev nesorazmerno velikih zneskov subvencij nekaterim podjetjem; način, kako organ, ki dodeljuje subvencije, diskrecijsko odloči o dodelitvi subvencije. V zvezi s tem se zlasti preučijo podatki o pogostosti zavrnitev ali odobritev prošenj za subvencije in razlogi za take odločitve.

Pri uporabi prvega pododstavka je treba upoštevati obseg razpršenosti gospodarskih dejavnosti v pristojnosti organa, ki

dodeljuje subvencije, pa tudi dolžino obdobja, v katerem se izvaja subvencijski program.

3. Subvencija, omejena na nekatera podjetja na imenovanem geografskem območju v pristojnosti organa, ki dodeljuje subvencije, je specifična. Določitev ali sprememba splošno veljavnih davčnih stopenj, ki jo opravi katera koli za to pristojna raven vlade, se za namene te uredbe ne obravnava kot specifična subvencija.

4. Ne glede na odstavka 2 in 3 se kot specifične obravnavajo naslednje subvencije:

(a) subvencije, ki so po zakonu ali dejansko bodisi same po sebi bodisi kot eden izmed drugih pogojev pogojene z opravljanjem izvoza, vključno s tistimi, opredeljenimi v Prilogi I.

Za subvencije se šteje, da so dejansko pogojene z opravljanjem izvoza, kadar dejstva kažejo, da je dodelitev subvencije, čeprav ni zakonsko pogojena z opravljanjem izvoza, dejansko vezana na dejanski ali pričakovani izvoz ali prihodke od izvoza. Zgolj zato, da je subvencija dodeljena podjetjem, ki izvažajo, se subvencija ne more obravnavati kot izvozna subvencija v smislu te določbe;

(b) subvencije, ki so bodisi same po sebi ali kot eden izmed drugih pogojev pogojene z dajanjem prednosti uporabi domačega blaga pred uvoženim.

5. Vsako določitev specifičnosti v skladu z določbami tega člena je treba jasno utemeljiti na podlagi trdnih dokazov.

Člen 4

Subvencije, proti katerim ni mogoče uvesti izravnalnih ukrepov

1. Za naslednje subvencije ne veljajo izravnalni ukrepi:

(a) subvencije, ki niso specifične v smislu člena 3(2) in (3);

(b) subvencije, ki so specifične v smislu člena 3(2) in (3), vendar izpolnjujejo pogoje, določene v odstavkih 2, 3 ali 4 tega člena;

(c) element subvencije, ki lahko obstaja v katerem koli ukrepu iz Priloge IV.

2. Subvencije za raziskovalne dejavnosti, ki jih izvajajo podjetja oziroma visokošolske ali raziskovalne ustanove na podlagi

pogodbe s podjetji, niso predmet izravnalnih ukrepov, če ne krijejo več kakor 75 % stroškov industrijskega raziskovanja ali 50 % stroškov dejavnosti pred konkurenčnega razvoja, kolikor so take subvencije omejene izključno na:

(a) stroške zaposlenih (raziskovalcev, tehnikov in drugega podpornega osebja, ki so zaposleni izključno za raziskovalno dejavnost);

(b) stroške naprav, opreme, zemljišča in zgradb, ki se uporabljajo izključno in stalno (razen kadar se z njimi razpolaga na trgovinski osnovi) za raziskovalno dejavnost;

(c) stroške svetovanja in enakovrednih storitev, ki se uporabljajo izključno za raziskovalno dejavnost, vključno s kupljenimi raziskavami, tehničnim znanjem, patenti itd.;

(d) dodatne režijske stroške, ki nastanejo neposredno kot posledica raziskovalne dejavnosti;

(e) druge tekoče obratovalne stroške (kakršni so stroški materialov, dobav in podobno), ki nastanejo neposredno kot posledica raziskovalne dejavnosti.

Prvi pododstavek se ne uporablja za civilne zrakoplove (kakršni so opredeljeni v Sporazumu o trgovini s civilnimi zrakoplovi iz 1979, kakor je bil spremenjen, ali v katerem koli poznejšem sporazumu, s katerim je tak sporazum spremenjen ali nadomeščen).

Za namene prvega pododstavka:

(a) se dopustne ravni subvencije, proti kateri ni mogoče uvesti izravnalnih ukrepov, določijo s sklicevanjem na celotne upravičene stroške, nastale med trajanjem posameznega projekta.

Pri programih, ki zajemajo „industrijsko raziskovanje“ in „dejavnost pred-konkurenčnega razvoja“, dopustna raven subvencije, proti kateri ni mogoče uvesti izravnalnih ukrepov, ne sme presehati enostavnega povprečja dopustnih ravni subvencije, proti kateri ni mogoče uvesti izravnalnih ukrepov, ki velja za navedeni kategoriji, izračunanega na podlagi vseh upravičenih stroškov, določenih v točkah (a) do (e) prvega pododstavka;

(b) izraz „industrijsko raziskovanje“ pomeni načrtovano iskanje ali kritično preiskavo, s katero naj bi se pridobilo novo znanje, pri čemer naj bi bilo tako znanje uporabno pri razvijanju

novih izdelkov, postopkov ali storitev ali pri doseganju znatnih izboljšav obstoječih izdelkov, postopkov ali storitev;

- (c) izraz „dejavnost pred-konkurenčnega razvoja“ pomeni prenos ugotovitev industrijskega raziskovanja v načrt, tehnično dokumentacijo ali projekt za nove, spremenjene ali izboljšane izdelke, procese ali storitve, namenjene bodisi prodaji bodisi uporabi, vključno z oblikovanjem prvega prototipa, ki ne bi bil primeren za trgovinsko uporabo. Zajema lahko tudi zasnovno obliko ali načrt izdelkov, postopkov ali storitev ter začetno predstavitev ali pilotne projekte, če teh projektov ni mogoče pretvoriti ali uporabiti za industrijsko ali trgovinsko izkoriščanje. Ne zajema pa rutinskih ali občasnih sprememb obstoječih izdelkov, proizvodnih linij, proizvodnih procesov, storitev in drugih tekočih operacij, čeprav lahko te spremembe predstavljajo izboljšave.

3. Subvencije za prikrajšane regije na ozemlju države porekla in/ali izvoza, dodeljene v skladu s splošnim okvirom regionalnega razvoja, ki bi bile nespecifične, če bi se uporabila merila iz člena 3(2) in (3) za vsako upravičeno zadevno regijo, niso predmet izravnalnih ukrepov, če:

- (a) je vsaka prikrajšana regija jasno opredeljeno sosednje geografsko območje z opredeljivo gospodarsko in upravno identiteto;
- (b) se regija obravnava kot prikrajšana na podlagi nevtralnih in objektivnih meril, ki kažejo, da težave regije ne izhajajo le iz začasnih okoliščin; taka merila je treba jasno opredeliti z zakonom, uredbo ali drugo uradno listino, tako da se lahko preverijo;
- (c) merila, navedena pod (b), vključujejo merjenje gospodarskega razvoja, ki temelji na vsaj enem od naslednjih dejavnikov:

— bodisi dohodek na prebivalca bodisi dohodek prebivalstva na prebivalca ali BDP na prebivalca, ki ne sme presegati 85 % povprečja za ozemlje zadevne države porekla ali izvoza,

— stopnja brezposelnosti, ki mora biti vsaj 110 % od povprečja za območje zadevne države porekla ali izvoza,

merjeno v obdobju treh let; tako merjenje je lahko zbirno in lahko vključuje druge dejavnike.

Za namene prvega pododstavka:

- (a) „splošni okvir regionalnega razvoja“ pomeni, da so regionalni subvencijski programi del notranje skladne in splošno veljavne regionalne razvojne politike in da se regionalne razvojne subvencije ne dodelijo v izoliranih geografskih točkah, ki ne vplivajo oziroma skoraj nimajo učinka na razvoj regije;
- (b) „nevtralna in objektivna merila“ pomenijo merila, ki ne dajejo nekaterim regijam več prednosti, kolikor je primerno za odpravo ali zmanjšanje regionalnih razlik v okviru politike regionalnega razvoja. V zvezi s tem regionalni subvencijski programi vključujejo zgornje meje glede zneskov subvencij, ki se lahko dodelijo za vsak subvencioniran projekt. Take zgornje meje se morajo razlikovati glede na različne ravni razvoja upravičenih regij, izražene pa morajo biti v smislu investicijskih stroškov ali stroškov odpiranja delovnih mest. V okviru takih zgornjih mej je razporeditev subvencij dovolj široka in enakomerna, da se lahko izognemo prevladujoči uporabi subvencije v nekaterih podjetjih ali dodeljevanju nesorazmerno visokih zneskov subvencij nekaterim podjetjem.

Ta določba se uporablja ob upoštevanju meril, opredeljenih v členu 3(2) in (3).

4. Subvencije za pospeševanje prilagoditev obstoječih zmogljivosti novim okoljskim zahtevam, določenim z zakonom in/ali uredbo, ki pomenijo večje omejitve in finančno breme za podjetja, niso predmet izravnalnih ukrepov, pod pogojem, da je subvencija:

- (a) enkratno neponovljiv ukrep; in
- (b) omejena na 20 % stroškov prilagoditve; in
- (c) ne krije stroškov zamenjave in delovanja subvencionirane naložbe, ki jih morajo v celoti kriti podjetja; in
- (d) neposredno povezana in sorazmerna z zmanjšanjem obremenitve in onesnaževanja okolja, ki ga podjetje načrtuje, in ne krije nikakršnih prihrankov proizvodnih stroškov, ki bi se lahko dosegli; in
- (e) na voljo vsem podjetjem, ki lahko uvedejo novo opremo in/ali proizvodne procese.

V prvem pododstavku izraz „obstoječe zmogljivosti“ pomeni zmogljivosti, ki obratujejo najmanj dve leti do trenutka, ko se uvedejo okoljske zahteve.

Člen 5

Izračun zneska subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi

Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se za namene te uredbe izračuna glede na ugodnost za prejemnika in se ugotovi v obdobju preiskave o subvencioniranju. Običajno to obdobje zajema zadnje obračunsko leto prejemnika, lahko pa je tudi katerokoli drugo obdobje najmanj šestih mesecev pred začetkom preiskave, za katero so na voljo zanesljivi finančni in drugi ustrezni podatki.

Člen 6

Izračun ugodnosti za prejemnika

Glede izračuna ugodnosti za prejemnika se uporabljajo naslednja pravila:

- (a) za zagotovitev lastniškega kapitala s strani vlade se ne šteje, da prinaša ugodnosti, razen če se naložba lahko obravnava kot neskladna z običajno investicijsko prakso (vključno z zagotovitvijo tveganega kapitala) zasebnih vlagateljev na ozemlju države porekla in/ali izvoza;
- (b) za posojilo vlade se ne šteje, da prinaša ugodnosti, razen če obstaja razlika med zneskom, ki ga podjetje, ki prejme posojilo, plača za posojilo vlade, in zneskom, ki bi ga podjetje plačalo za primerljivo komercialno posojilo, ki bi ga podjetje lahko dejansko dobilo na trgu. V tem primeru je ugodnost razlika med navedenima zneskoma;
- (c) za garancijo za posojilo s strani vlade se ne šteje, da prinaša ugodnosti, razen če obstaja razlika med zneskom, ki ga podjetje, ki prejme garancijo, plača za posojilo, ki ga zavaruje vlada, in zneskom, ki bi ga podjetje plačalo za primerljivo komercialno posojilo, če ne bi bilo vladne garancije. V tem primeru je ugodnost razlika med navedenima zneskoma, prilagojena za kakršne koli razlike v provizijah;
- (d) za dobavo blaga ali storitev ali nakup blaga s strani vlade se ne šteje, da prinaša ugodnosti, razen če je dobava opravljena za plačilo, ki je nižje od primernega, ali če je nakup opravljen

za plačilo, ki je večje od primernega. Primernost plačila se določi glede na prevladujoče tržne pogoje za zadevni izdelek ali storitev v državi, kjer se dobava ali nakup opravi (vključno s ceno, kakovostjo, razpoložljivostjo, prodajnostjo, prevozom in drugimi pogoji nakupa ali prodaje).

Člen 7

Splošne določbe o izračunu

1. Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se določi na enoto subvencioniranega izdelka, ki se izvažata v Skupnost.

Pri določitvi tega zneska se od celotne subvencije lahko odštejejo naslednji elementi:

- (a) kakršna koli pristojbina za vlogo ali drugi stroški, ki so potrebni za izpolnitev pogojev za subvencijo ali za pridobitev subvencije;
- (b) izvozni davki, carine ali druge dajatve, ki se zaračunajo pri izvozu izdelka v Skupnost, ki so posebej namenjeni izravnavi subvencije.

Kadar zainteresirana stranka zaprosi za takšen odbitek, mora dokazati, da je njena prošnja upravičena.

2. Kadar se subvencija ne dodeli z navedbo izdelanih, pridelanih, izvoženih ali prevažanih količin, se znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določi z dodelitvijo vrednosti celotne subvencije, kakor je primerno, za raven proizvodnje, prodaje ali izvoza zadevnega izdelka med obdobjem preiskave o subvencioniranju.

3. Kadar se subvencija lahko poveže s pridobitvijo ali prihodnjo pridobitvijo osnovnih sredstev, se znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, izračuna z razširitvijo subvencije na obdobje, ki izraža običajno amortizacijo takih sredstev v zadevni industriji. Tako izračunani znesek, ki se lahko pripíše obdobju preiskave, vključno z zneskom, ki izhaja iz osnovnih sredstev, pridobljenih pred tem obdobjem, se dodeli, kakor je opredeljeno v odstavku 2.

Kadar se sredstva ne amortizirajo, se subvencija ovrednoti kot brezobrestno posojilo in obravnava v skladu s členom 6(b).

4. Kadar subvencije ni mogoče povezati s pridobitvijo osnovnih sredstev, se znesek ugodnosti, pridobljene med obdobjem preiskave, načelno pripiše temu obdobju in dodeli, kakor je opredeljeno v odstavku 2, razen če nastanejo posebne okoliščine, ki opravičujejo pripis drugemu obdobju.

(b) je kumulativna ocena učinkov uvoza primerna glede na konkurenčne pogoje med uvoženimi izdelki ter konkurenčne pogoje med uvoženimi izdelki in podobnim izdelkom Skupnosti.

Člen 8

Opredelitev škode

1. Če ni določeno drugače, v tej uredbi izraz „škoda“ pomeni znatno škodo za industrijo Skupnosti, grožnjo znatne škode za industrijo Skupnosti ali znatno zaostajanje pri ustanavljanju take industrije in se razlaga v skladu z določbami tega člena.

2. Opredelitev škode temelji na trdnih dokazih in vključuje objektivno preiskavo:

(a) obsega subvencioniranega uvoza in učinka subvencioniranega uvoza na cene na trgu Skupnosti za podobne izdelke; in

(b) posledičnega vpliva teh uvozov na industrijo Skupnosti.

3. Kar zadeva obseg subvencioniranega uvoza, je treba preučiti, ali se je znatno povečal subvencionirani uvoz v absolutnih vrednostih ali v razmerju do proizvodnje ali porabe v Skupnosti. Kar zadeva učinek subvencioniranega uvoza na cene, je treba preučiti, ali so se znatno nelojalno nižale cene zaradi subvencioniranega uvoza v primerjavi s ceno podobnega izdelka industrije Skupnosti oziroma ali učinek takega uvoza drugače bistveno znižuje cene ali znatno preprečuje povišanje cen, do katerega bi sicer prišlo. Vendar pa ni nujno, da je eden ali več navedenih dejavnikov odločilnega pomena.

4. Kadar se opravljajo preiskave o izravnalni dajatvi za uvoz proizvoda iz več držav hkrati, se učinki takega uvoza ocenijo kumulativno le, če se ugotovi, da:

(a) je znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določen glede na uvoz iz vsake države, višji od zneska de minimis, opredeljenega v členu 14(5), in da obseg uvoza iz vsake države ni zanemarljiv; in da

5. Preučitev vpliva subvencioniranega uvoza na zadevno industrijo Skupnosti vključuje oceno vseh ustreznih gospodarskih dejavnikov in kazalcev, ki vplivajo na položaj industrije, vključno z: dejstvom, da je industrija še vedno v postopku okrevanja zaradi učinkov prejšnjega subvencioniranja ali dumpinga, velikostjo zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, dejanskim in potencialnim zmanjševanjem prodaje, dobičkov, proizvodnje, tržnega deleža, produktivnosti, donosnosti naložb in izkoriščenosti zmogljivosti, dejavniki, ki vplivajo na cene Skupnosti; dejanskimi in potencialnimi negativnimi učinki na denarni tok, zaloge, zaposlenost, plače, rast, sposobnost povečanja kapitala ali naložb ter v kmetijstvu povečano obremenitvijo vladnih podpornih programov. Ta seznam ni izčrpen niti ni nujno, da je eden ali več navedenih dejavnikov odločilnega pomena.

6. Iz vseh ustreznih dokazov, predstavljenih v zvezi z odstavkom 2, mora biti razvidno, da subvencionirani uvoz povzroča škodo v smislu te uredbe. Zlasti mora biti razvidno, da so obseg in/ali ravni cen, določene v skladu z odstavkom 3, povzročile učinek na industrijo Skupnosti, kakor je opredeljeno v odstavku 5, in da je ta učinek tako velik, da se lahko opredeli kot bistveni učinek.

7. Poleg subvencioniranega uvoza se preučijo tudi znani dejavniki, ki hkrati škodujejo industriji Skupnosti, za zagotovitev, da se škoda, ki jo povzročajo ti drugi dejavniki, ne pripiše subvencioniranemu uvozu v skladu z odstavkom 6. Med dejavnike, ki se v zvezi s tem lahko preučijo, spadajo obseg in cene nesubvencioniranega uvoza, zmanjšanje povpraševanja ali spremembe vzorca porabe, restriktivna trgovinska praksa proizvajalcev iz tretjih držav in Skupnosti ter konkurenca med njimi, razvoj tehnologije ter izvažanje in produktivnost industrije Skupnosti.

8. Učinek subvencioniranega uvoza se oceni v zvezi s proizvodnjo podobnega izdelka industrije Skupnosti, kadar razpoložljivi podatki omogočajo ločeno ugotovitev navedene proizvodnje na podlagi meril, kakršno je proizvodni proces ter prodaja in dobiček proizvajalca. Če taka ločena ugotovitev navedene proizvodnje ni mogoča, se učinki subvencioniranega uvoza ocenijo tako, da se pregleda proizvodnja najbližje skupine ali asortimana izdelkov,

vključno s podobnim izdelkom, za katere se lahko pridobijo potrebne informacije.

9. Določitev nevarnosti znatne škode temelji na dejstvih in ne zgolj na domnevah, ugibanjih in oddaljenih možnostih. Sprememba okoliščin, ki bi povzročila razmere, v katerih bi subvencija povzročila škodo, mora biti jasno predvidena in neizogibna.

Pri ugotavljanju obstoja nevarnosti znatne škode je treba med drugim preučiti dejavnike, kakršni so:

- (a) narava zadevne subvencije ali zadevnih subvencij in trgovinski učinki, ki bi zaradi teh verjetno nastali;
- (b) znatna stopnja povečanja subvencioniranega uvoza na trg Skupnosti, pri čemer se navede verjetnost znatno povečanega uvoza;
- (c) zadostne prosto razpoložljive zmogljivosti izvoznika ali neizogibno znatno povečanje takih zmogljivosti, ki kažejo na verjetnost znatno povečanega subvencioniranega izvoza v Skupnost, pri čemer se upošteva razpoložljivost drugih izvoznih trgov, ki bi lahko prevzeli kakršen koli dodaten izvoz;
- (d) ali gre za uvoz po cenah, ki bi znatno znižal cene ali preprečil povišanje cen, do katerega bi sicer prišlo, in bi zato verjetno povečal povpraševanje po nadaljnjem uvozu; in
- (e) zaloge izdelka, ki je predmet preiskav.

Nobeden od zgoraj navedenih dejavnikov sam po sebi ni nujno odločilnega pomena, vendar pa mora iz celote preučenih dejavnikov izhajati, da je nadaljevanje subvencioniranega izvoza neizogibno in da se bo pojavila znatna škoda, če se ne sprejmejo zaščitni ukrepi.

Člen 9

Opredelitev industrije Skupnosti

1. V tej uredbi se pod pojmom „industrija Skupnosti“ razumejo vsi proizvajalci Skupnosti, ki proizvajajo podobne izdelke, ali tisti izmed njih, katerih skupna proizvodnja izdelkov predstavlja večji del, kakor je določen v členu 10(8), celotne proizvodnje teh izdelkov, razen:

- (a) kadar so proizvajalci povezani z izvozniki oziroma uvozniki ali kadar so sami uvozniki domnevno subvencioniranega izdelka, se lahko pod pojmom „industrija Skupnosti“ razumejo preostali proizvajalci;
- (b) v izrednih okoliščinah se ozemlje Skupnosti za zadevno proizvodnjo lahko razdeli na dva konkurenčna trga ali več in proizvajalci znotraj vsakega trga lahko veljajo za posamično industrijo, če:
 - (i) proizvajalci znotraj takega trga prodajo vso ali skoraj vso svojo proizvodnjo zadevnega izdelka na navedem trgu in
 - (ii) povpraševanja na navedenem trgu do nobene znatne stopnje ne zapolnijo proizvajalci zadevnega izdelka, ki imajo sedež drugje v Skupnosti.

V takih okoliščinah je škoda lahko povzročena celo, kadar večji del celotne industrije Skupnosti ni prizadet, pod pogojem, da gre za koncentracijo subvencioniranega uvoza na takem izoliranem trgu in da subvencionirani uvoz povzroča škodo proizvajalcem vse ali skoraj vse proizvodnje znotraj takega trga.

2. Za namen odstavka 1 se za proizvajalce šteje, da so povezani z izvozniki ali uvozniki le, kadar:

- (a) eden od njih neposredno ali posredno nadzira drugega; ali
- (b) oba neposredno ali posredno nadzira tretja oseba; ali
- (c) skupaj neposredno ali posredno nadzirajo tretjo osebo, pod pogojem, da obstajajo razlogi za domnevo ali sum, da ta odnos vpliva na zadevnega proizvajalca, tako da ravna drugače od nepovezanih proizvajalcev.

V tem odstavku se šteje, da eden nadzira drugega, kadar je prejšnji pravno ali dejansko v položaju, da slednjega omejuje ali vodi.

3. Kadar se pod industrijo Skupnosti razumejo proizvajalci v določeni regiji, se izvoznikom ali vladi, ki dodeljuje subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, da možnost, da ponudijo zaveze v skladu s členom 13 v zvezi z zadevno regijo. V takih primerih, kadar se ocenjuje interes Skupnosti v zvezi z ukrepi, se posebna pozornost posveti interesu regije. Če primerna zaveza ni takoj ponujena ali če veljajo pogoji, opredeljeni v členu 13(9) in (10), se lahko uvede začasna ali dokončna

izravnalna dajatev za celotno Skupnost. V takih primerih se dajatve, če so izvedljive, lahko omejijo na določene proizvajalce ali izvoznike.

4. Za ta člen se uporabljajo določbe člena 8(8).

Člen 10

Začetek postopkov

1. Razen opredelitev v odstavku 10 se preiskava za ugotovitev obstoja, ravni in učinka vsake domnevne subvencije prične s pisno pritožbo katere koli fizične ali pravne osebe ali združenja, ki ni pravna oseba, ki zastopa industrijo Skupnosti.

Pritožba se lahko predloži Komisiji ali državi članici, ki jo nato pošlje Komisiji. Komisija pošlje državam članicam kopijo vsake prejete pritožbe. Šteje se, da je bila pritožba vložena prvi delovni dan po dnevu, ko je bila s priporočeno pošto dostavljena Komisiji ali je Komisija izdala potrdilo o prejemu.

Kadar ima država članica, če ni pritožba bila vložena, zadostne dokaze o subvencioniranju in posledični škodi za industrijo Skupnosti, o takih dokazih takoj obvesti Komisijo.

2. Pritožba iz odstavka 1 vključuje zadostne dokaze o obstoju subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi (če je mogoče vključno z višino), škode in vzročne povezave med domnevno subvencioniranim uvozom in domnevno škodo. Pritožba vsebuje take informacije, ki so v razumni meri na voljo pritožniku glede naslednjega:

(a) identitete pritožnika ter opisa obsega in vrednosti pritožnikove proizvodnje podobnega izdelka v Skupnosti. Kadar je vložena pisna pritožba v imenu industrije Skupnosti, je v pritožbi treba opredeliti industrijo, v imenu katere je bila pritožba vložena, s seznamom vseh znanih proizvajalcev podobnega izdelka v Skupnosti (ali združenj proizvajalcev podobnega izdelka v Skupnosti) ter, kolikor je mogoče, opis obsega in vrednosti proizvodnje podobnega izdelka v Skupnosti, ki se pripisuje takim proizvajalcem;

(b) popolnega opisa domnevno subvencioniranega izdelka, imena zadevne države ali zadevnih držav porekla in/ali izvoza, identitete vsakega poznane izvoznika ali tujega proizvajalca ter seznama znanih oseb, ki uvažajo zadevni izdelek;

(c) dokazov v zvezi z obstojem, količino, možnostjo uvedbe izravnalnega ukrepa in naravo zadevnih subvencij;

(d) informacij o spremembah in obsegu domnevno subvencioniranega uvoza, učinka tega uvoza na cene podobnega izdelka na trgu Skupnosti ter posledičnega vpliva uvoza na industrijo Skupnosti, kakor so pokazali ustrezni dejavniki in kazalniki, ki vplivajo na stanje v industriji Skupnosti, kakršni so tisti, navedeni v členu 8(3) in (5).

3. Komisija preuči, kolikor je to mogoče, natančnost in primernost dokazov, predloženih v pritožbi, da bi ugotovila, ali obstajajo zadostni dokazi, ki bi upravičili uvedbo preiskave.

4. Preiskava se lahko začne, da bi ugotovili, ali so domnevne subvencije „specifične“ v smislu člena 3(2) in (3).

5. Preiskava se lahko začne tudi v zvezi s subvencijami, proti katerim ni mogoče uvesti izravnalnih ukrepov, v skladu s členom 4(2), (3) ali (4), da bi določili, ali so pogoji, določeni v teh odstavkih, izpolnjeni.

6. Kadar je subvencija dodeljena v skladu s subvencijskim programom, o katerem je bil odbor WTO za subvencije in izravnalne ukrepe pred njegovo uveljavitvijo obveščen v skladu s členom 8 Sporazuma o subvencijah, in kadar v zvezi s tem odbor ne ugotovi neizpolnjevanja ustreznih pogojev, določenih v členu 8 Sporazuma o subvencijah, se preiskava o subvenciji, odobreni na podlagi tega programa, ne začne, razen če kršitve člena 8 Sporazuma o subvencijah ugotovi pristojni organ WTO za reševanje sporov ali arbitraža, kakor predvideva člen 8(5) Sporazuma o subvencijah.

7. Preiskava se lahko začne tudi v zvezi z vrstami ukrepov, navedenimi v Prilogi IV, če vsebujejo element subvencije, kakor je opredeljeno v členu 2, da bi ugotovili, ali so zadevni ukrepi popolnoma skladni z določbami navedene priloge.

8. Preiskava se ne začne v skladu z odstavkom 1, razen kadar je na podlagi preučitve stopnje podpore ali nasprotovanja pritožbi,

ki so ju izrazili proizvajalci podobnega izdelka v Skupnosti, ugotovljeno, da je bila pritožba vložena s strani ali v imenu industrije Skupnosti. Za pritožbo se šteje, da jo je vložila industrija Skupnosti ali da je bila vložena v njenem imenu, kadar jo podpirajo tisti proizvajalci Skupnosti, katerih skupna proizvodnja predstavlja več kakor 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka tistega dela industrije Skupnosti, ki je izrazil bodisi podporo bodisi nasprotovanje pritožbi. Vendar se preiskava ne začne, kadar proizvajalci Skupnosti, ki izrecno podpirajo pritožbo, predstavljajo manj kakor 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka, ki ga proizvede industrija Skupnosti.

9. Razen kadar je sprejet sklep o začetku preiskave, se organi izogibajo objavi pritožbe, katere namen je uvedba preiskave. Vendar Komisija takoj, ko je mogoče, po prejemu pravilno dokumentirane pritožbe v skladu s tem členom in v vsakem primeru pred začetkom preiskave obvesti zadevno državo porekla in/ali izvoza ter jo povabi na posvetovanje, zato da se razjasni položaj glede zadev iz odstavka 2 in doseže sporazumna rešitev.

10. Kadar se Komisija v posebnih okoliščinah odloči, da bo začela preiskavo, ne da bi s strani ali v imenu industrije Skupnosti prejela pisno pritožbo, katere namen je začetek take preiskave, se ta začne na podlagi zadostnih dokazov o obstoju subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, škode in vzročne zveze, kakor je opredeljeno v odstavku 2, ki bi upravičili tak začetek.

11. Dokazi o subvencijah in škodi se obravnavajo istočasno v sklopu odločitve, ali začeti preiskavo ali ne. Pritožba se zavrne, kadar ni zadostnih dokazov o subvencijah, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ali o škodi, ki bi upravičila nadaljevanje postopka za ta primer. Postopki se ne začnejo proti državam, katerih uvoz predstavlja tržni delež pod vrednostjo 1 %, razen kadar te države skupaj ne dosežejo vsaj 3 % porabe Skupnosti.

12. Pritožba se lahko umakne pred začetkom in v tem primeru se šteje, kakor da ni bila vložena.

13. Ko je po posvetovanju očitno, da obstajajo zadostni dokazi, ki upravičujejo začetek postopka, Komisija začne postopek v roku

45 dni po vložitvi pritožbe in objavi obvestilo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*. Kadar so predloženi dokazi nezadostni, je po posvetovanju pritožnik o tem obveščen v roku 45 dni od datuma vložitve pritožbe pri Komisiji.

14. V obvestilu o začetku postopkov se napove začetek preiskave, opredeli zadevni izdelek in zadevne države, navede povzete prejetih informacij in zagotovi, da bodo vse zadevne informacije sporočene Komisiji; določijo se roki, v katerih se zainteresirane stranke lahko oglasijo, pisno predstavijo svoja mnenja in predložijo informacije, če naj bodo taka mnenja in informacije obravnavani med preiskavo; določi se tudi rok, v katerem lahko zainteresirane stranke zaprosijo za zaslišanje pred Komisijo v skladu s členom 11(5).

15. Komisija o začetku postopkov obvesti izvoznike, uvoznike in reprezentativna združenja uvoznikov ali izvoznikov, za katere je znano, da jih to zadeva, državo porekla in/ali izvoza ter pritožnike in ob dolžnem upoštevanju varovanja zaupnih informacij zagotovi celotno besedilo pisne pritožbe iz odstavka 1 vsem znanim izvoznikom in organom države porekla in/ali izvoza ter na zahtevo drugim vpletenim zainteresiranim strankam. Kadar je število vpletenih izvoznikov posebno visoko, se namesto tem celotno besedilo pisne pritožbe lahko zagotovi le organom države porekla in/ali izvoza ali ustreznemu trgovinskemu združenju.

16. Preiskava o izravnalni dajatvi ne ovira postopkov carinjenja.

Člen 11

Preiskava

1. Po začetku postopka Komisija v sodelovanju z državami članicami začne preiskavo na ravni Skupnosti. V takšno preiskavo sta zajeta subvencioniranje in škoda, ki se preiskujeta istočasno. Za reprezentativno ugotovitev se določi obdobje preiskave, ki pri subvencioniranju ponavadi zajema obdobje preiskave iz člena 5. Informacije, ki se nanašajo na čas po preiskavi, se ponavadi ne upoštevajo.

2. Strankam, ki v okviru preiskave o izravnalni dajatvi prejmejo vprašalnike, se da za odgovor na voljo vsaj 30 dni. Rok za izvoznike začne teči z dnem prejema vprašalnika, za katerega se za ta namen šteje, da je bil prejet en teden potem, ko je bil poslan anketirancu ali posredovan pristojnemu diplomatskemu predstavniku države porekla in/ali izvoza. Ob ustreznem upoštevanju rokov preiskave se lahko odobri podaljšanje 30-dnevnega roka, če lahko stranka takšno podaljšanje na podlagi posebnih okoliščin ustrezno utemelji.

3. Komisija lahko od držav članic zahteva, da pošljejo informacije, države članice pa sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se takšne zahteve izpolnijo. Zahtevane informacije pošljejo Komisiji, skupaj z rezultati vseh opravljenih pregledov, preverjanj ali preiskav. Če so to informacije splošnega interesa ali če je za njihovo predložitev zaprosila država članica, jih Komisija, če niso zaupni, posreduje državam članicam, če so zaupni, pa posreduje njihov povzetek, ki ni zaupne narave.

4. Komisija lahko od držav članic zahteva, da opravijo vse potrebno preverjanje in preglede, zlasti med izvozniki, trgovci in proizvajalci Skupnosti, ter da opravijo preiskave v tretjih državah, če zadevna podjetja dajo svoje soglasje in če je bila vlada zadevne države o tem uradno obveščena in temu ni ugovarjala. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se takšne zahteve Komisije izpolnijo. Uradniki Komisije so pristojni, da na zahtevo Komisije ali države članice pomagajo uradnikom držav članic pri izvajanju njihovih nalog.

5. Zainteresirane stranke, ki so se javile same v skladu s členom 10(14), so zaslišane, če so v roku iz obvestila, objavljenem v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*, pisno zahtevale zaslišanje in pri tem navedle, da so zainteresirane stranke, na katere bo izid postopka verjetno vplival, in da obstajajo posebni razlogi za njihovo zaslišanje.

6. Na zahtevo se uvoznikom, izvoznikom in pritožnikom, ki so se javili sami v skladu s členom 10(14), ter vladi države porekla in/ali izvoza ponudi priložnost, da se sestanejo s strankami, ki imajo nasprotno interese, da se lahko predstavijo nasprotna stališča in nasprotni argumenti. Pri zagotavljanju takšnih priložnosti je treba upoštevati potrebo po ohranjanju zaupnosti in ustreznost za stranke. Nobena stranka ni zavezana k udeležbi na sestanku in

neudeležba na sestanku ne vpliva na primer zadevne stranke. Komisija upošteva ustne informacije, zagotovljene na podlagi tega odstavka, če se naknadno pisno potrdijo.

7. Pritožniki, vlada države porekla in/ali izvoza, uvozniki, izvozniki in njihova reprezentativna združenja, uporabniki ter potrošniške organizacije, ki so se sami javili v skladu s členom 10(14), lahko na pisno zahtevo pregledajo vse informacije, ki so jih dale Komisiji na voljo stranke v preiskavi, v nasprotju z notranjo dokumentacijo, ki jo pripravijo organi Skupnosti ali njene države članice, če so informacije pomembne za predstavitev njihovega primera, če niso zaupne v smislu člena 29 in če se uporabijo v preiskavi. Te stranke lahko na takšne informacije odgovorijo, njihove pripombe pa se upoštevajo, če so v odgovoru zadostno utemeljene.

8. Informacije, ki jih predložijo zainteresirane stranke in na katerih se utemeljijo ugotovitve, se preverijo glede točnosti, kolikor je mogoče, razen v okoliščinah iz člena 28.

9. Za postopke, začete v skladu s členom 10(13), se preiskava, če je to mogoče, zaključi v enem letu. V vsakem primeru se takšne preiskave zaključijo v 13 mesecih po njihovem začetku na podlagi ugotovitev, sprejetih v skladu s členom 13 za zaveze, ali ugotovitev, sprejetih v skladu s členom 15 za dokončni ukrep.

10. Skozi vso preiskavo daje Komisija državi porekla in/ali izvoza dovolj priložnosti za nadaljnje posvetovanje zaradi pojasnitve dejanskega položaja in dosege sporazumne rešitve.

Člen 12

Začasni ukrepi

1. Začasne dajatve se lahko uvedejo, če:

(a) so se postopki začeli v skladu s členom 10;

(b) je bilo o tem objavljeno obvestilo in če so zainteresirane stranke dobile dovolj priložnosti za predložitev informacij in pripomb v skladu s členom 10(14);

(c) je bila sprejeta začasna pozitivna ugotovitev, da se za uvoženi izdelek uporabljajo subvencije, proti katerim se lahko uvedejo

izravnalni ukrepi, in da se s tem industriji Skupnosti povzroča škoda; in

(d) je zaradi interesa Skupnosti potrebno posredovanje za preprečitev takšne škode.

Začasne dajatve se ne uvedejo prej kakor 60 dni in ne pozneje kakor devet mesecev po začetku postopkov.

Znesek začasne izravnalne dajatve ne sme presegati skupnega zneska začasno določenih subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, biti pa mora nižji, če bi takšna nižja dajatev zadostovala za odpravo škode industriji Skupnosti.

2. Za zavarovanje začasne dajatve se položi varščina, sprostitev zadevnega proizvoda v prosti promet v Skupnosti pa je odvisna od zagotovitve takšne varščine.

3. Komisija sprejme začasne ukrepe po posvetovanju z državami članicami, v skrajno nujnih primerih pa po obvestilu državam članicam. V slednjem primeru se opravijo posvetovanja najpozneje 10 dni po obvestilu državam članicam o ukrepih, ki jih je sprejela Komisija.

4. Kadar država članica zahteva takojšnje posredovanje Komisije in če so izpolnjeni pogoji iz prvega in drugega pododstavka odstavka 1, Komisija najpozneje v petih delovnih dneh po prejemu zahteve odloči, ali se začasne izravnalne dajatve uvedejo.

5. Komisija nemudoma obvesti Svet in države članice o vsaki odločitvi, sprejeti na podlagi odstavkov 1 do 4. Svet lahko s kvalificirano večino odloči drugače.

6. Začasne izravnalne dajatve se uvedejo za največ štiri mesece.

Člen 13

Zaveze

1. Preiskave se lahko zaključijo brez uvedbe začasnih ali dokončnih dajatev po prejemu sprejemljivih prostovoljnih zavez, na podlagi katerih:

(a) država porekla in/ali izvoza soglaša, da bo odpravila ali omejila subvencijo ali sprejela druge ukrepe v zvezi z njenimi učinki; ali

(b) se kateri koli izvoznik zaveže, da bo spremenil svoje cene ali prenehal izvažati na zadevno območje, dokler se bodo za takšen izvoz zagotavljale subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, tako da se Komisija po posvetovanju prepriča, da so škodljivi učinki subvencij odpravljeni. Zvišanja cen na podlagi takšnih zavez niso višja od tistih, ki so potrebna za kompenzacijo zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, morajo pa biti nižja od zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, če bi bila takšna zvišanja primerna za odpravo škode industriji Skupnosti.

2. Zaveze lahko predlaga Komisija, vendar jih nobena država ali izvoznik nista prisiljena sprejeti. Dejstvo, da države ali izvozniki takšnih zavez ne ponudijo ali da ne sprejmejo poziva, naj to storijo, v nobenem primeru ne vpliva na obravnavo primera. Lahko pa se ugotovi, da je uresničitev grožnje glede škode verjetnejša, če se subvencionirani uvoz nadaljuje. Zaveze se ne smejo zahtevati ali sprejeti od držav ali izvoznikov, za katere se ni začasno pritrtilno ugotovilo subvencioniranje in škoda, ki jo takšno subvencioniranje povzroča. Zaveze se morajo, razen v izjemnih okoliščinah ponuditi najpozneje do konca obdobja, v katerem se lahko predložijo pripombe v skladu s členom 30(5).

3. Ponujenih zavez ni treba sprejeti, če se zdi njihov sprejem nepraktičen, na primer zaradi prevelikega števila dejanskih ali možnih izvoznikov ali iz drugih razlogov, vključno z razlogi splošne politike. Izvozniku in/ali zadevni državi porekla in/ali izvoza se lahko sporočijo razlogi, na podlagi katerih se predlaga zavrnitev ponudbe za zavezo, lahko se jim pa tudi ponudi priložnost za predstavitev njihovih stališč. Razlogi za zavrnitev se opišejo v dokončnem sklepu.

4. Od strank, ki ponudijo zavezo, se zahteva, da zagotovijo različico takšne zaveze, ki ni zaupne narave in se lahko da na voljo zainteresiranim strankam iz preiskave.

5. Če se zaveze po posvetovanju sprejmejo in če v Svetovalnem odboru ni pripomb, se preiskava zaključi. V vseh drugih primerih

Komisija nemudoma predloži Svetu poročilo o izidu posvetovanja, skupaj s predlogom za zaključek preiskave. Preiskava se šteje za zaključeno, če Svet v enem mesecu s kvalificirano večino ne odloči drugače.

6. Če se zaveze sprejmejo, se preiskava subvencioniranja in škode ponavadi zaključí. Ob negativni ugotovitvi glede subvencioniranja in škode obveznost sama po sebi preneha, razen v primerih, ko je takšna ugotovitev predvsem posledica obstoja zaveze. V teh primerih se lahko zahteva, da se zaveza ohrani za primerno obdobje. Ob pozitivni ugotovitvi glede subvencioniranja in škode se zaveza nadaljuje v skladu s svojimi pogoji in določbami te uredbe.

7. Komisija od vseh držav ali izvoznikov, od katerih je sprejela zaveze, zahteva, da ji v rednih časovnih presledkih pošiljajo informacije, pomembne za izpolnjevanje takšne zaveze, in da ji dovolijo preverjanje ustreznih podatkov. Neupoštevanje takšnih zahtev se šteje za kršitev zaveze.

8. Če se sprejmejo zaveze od določenih izvoznikov med preiskavo, se za namen členov 18, 19, 20 in 22 šteje, da zaveze začnejo veljati z datumom zaključka preiskave za državo porekla in/ali izvoza.

9. Če katera koli stranka krši ali prekliče zavezo, se v skladu s členom 15 uvede dokončna dajatev na podlagi ugotovljenih dejstev iz preiskave, ki so privedla do zaveze, pod pogojem, da je bila takšna preiskava zaključena z dokončno ugotovitvijo glede subvencioniranja in škode in če je bila zadevnemu izvozniku ali državi porekla in/ali izvoza, razen če je zavezo preklical izvoznik ali takšna država, dana priložnost za predstavitev njegovega stališča.

10. Po posvetovanju se lahko začasna dajatev uvede v skladu s členom 12 na podlagi najboljših razpoložljivih informacij, če obstaja razlog za domnevo, da se zaveza krši, ali ob kršitvi ali preklicu zaveze, če preiskava, ki je pripeljala do zaveze, še ni zaključena.

Člen 14

Ustavitev postopka brez sprejetja ukrepov

1. Če se pritožba umakne, se postopek lahko ustavi, razen če to ne bi bilo v interesu Skupnosti.

2. Če se po posvetovanju ugotovi, da zaščitni ukrepi niso potrebni, in če se temu v okviru Svetovalnega odbora ne ugovarja, se preiskava ali postopek zaključí. V vseh drugih primerih Komisija nemudoma predloži Svetu poročilo o izidu posvetovanja, skupaj s predlogom za zaključek postopka. Postopek se šteje kot zaključen, če Svet v enem mesecu s kvalificirano večino ne odloči drugače.

3. Postopek se nemudoma ustavi, če se ugotovi, da je višina subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, *de minimis* v skladu s členom 5, ali če sta obseg dejanskega oziroma možnega subvencioniranega uvoza ali škoda zanemarljiva.

4. Za postopek, uveden v skladu s členom 10(13), se škoda ponavadi šteje za zanemarljivo, če je tržni delež uvoza manjši od zneskov iz člena 10(11). Za preiskave glede uvoza iz držav v razvoju se prav tako šteje obseg subvencioniranega uvoza kot zanemarljiv, če predstavlja manj kakor 4 % skupnega uvoza podobnega izdelka v Skupnost, razen če uvoz iz držav v razvoju, katerih individualni deleži skupnega uvoza predstavljajo manj od 4 %, skupaj predstavlja več kakor 9 % skupnega uvoza podobnega izdelka v Skupnost.

5. Znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se šteje za *de minimis*, če znaša manj kakor 1 % *ad valorem*, razen da je:

- (a) za preiskave glede uvoza iz držav v razvoju *de minimis* prag 2 % *ad valorem*; in
- (b) za države v razvoju, članice WTO iz Priloge VII k Sporazumu o subvencijah, in za države v razvoju, članice WTO, ki so v smislu člena 3(4)(a) te uredbe v celoti odpravile izvozne subvencije, znaša prag *de minimis* subvencije 3 % *ad valorem*; če je uporaba te določbe odvisna od odprave izvoznih subvencij, se začne uporabljati z dnem, ko se o odpravi izvoznih subvencij obvesti Odbor za subvencije in izravnalne ukrepe pri WTO, in se uporablja, dokler zadevne države v razvoju ne dodelijo izvoznih subvencij; ta določba poteče osem let po datumu začetka veljavnosti Sporazuma WTO,

če se zaključí samo preiskava, kadar je znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, nižji od ustreznih stopnje *de minimis* za posamezne izvoznike, za katere se postopki nadaljujejo in se lahko ponovno preverijo v katerem koli

naknadnem pregledu, ki se opravi za zadevno državo v skladu s členoma 18 in 19.

uvadejo izravnalni ukrepi, določenih v okoliščinah iz člena 28. Individualne dajatve se uporabljajo za uvoz pri vseh izvoznikih ali proizvajalcih, za katere je bil v skladu s členom 27 izračunan individualni znesek subvencioniranja.

Člen 15

Uvedba dokončnih dajatev

1. Kadar dokončno ugotovljena dejstva kažejo na obstoj subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in škode, ki se z njimi povzročajo, interes Skupnosti pa zahteva posredovanje v skladu s členom 31, Svet na predlog Komisije po posvetovanju s Svetovalnim odborom, z navadno večino uvede dokončno izravnalno dajatev, razen če se subvencija ali subvencije ne prekličijo ali če se ne dokaže, da subvencije izvoznikom ne prinašajo nobenih ugodnosti več. Kadar veljajočasne dajatve, se Svetu predloži predlog za dokončen ukrep najpozneje en mesec pred iztekom takšnih dajatev. Višina izravnalne dajatve ne sme presežati zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, za katere je bilo ugotovljeno, da so dajale ugodnosti izvoznikom, kakor je določeno v skladu s to uredbo, mora pa biti nižja od skupnega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, če bi takšna nižja dajatev ustrezno odpravila škodo industriji Skupnosti.

2. Izravnalna dajatev se uvede brez diskriminacije in v ustrezni višini za vsak primer uvoza proizvoda iz vseh virov, za katere je bilo ugotovljeno, da uživajo ugodnost subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in da povzročajo škodo, razen za uvoz iz tistih virov, od katerih so bile sprejete zaveze na podlagi določb te uredbe. V uredbi o uvedbi dajatve se navedejo dajatev za posamezne dobavitelje, če to ni možno, pa za zadevne države dobaviteljice.

3. Kadar Komisija svojo preiskavo omeji v skladu s členom 27, ne sme nobena izravnalna dajatev, ki se uporablja za uvoz od izvoznikov ali proizvajalcev, ki so se javili sami v skladu s členom 27, vendar niso bili vključeni v preiskavo, presežati tehta-nega povprečja zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določenih za zadevne stranke v vzorcu. Za namene tega odstavka Komisija ne upošteva ničnih zneskov in zneskov subvencij *de minimis*, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ter zneskov subvencij, proti katerim se lahko

Člen 16

Retroaktivnost

1. Začasni ukrepi in dokončne izravnalne dajatve se uporabljajo samo za izdelke, vnesene v prosti promet po začetku veljavnosti ukrepa, sprejetega v skladu s členom 12(1) ali 15(1), odvisno od primera, ob upoštevanju izjem iz te uredbe.

2. Če se uporabljačasna dajatev, dokončno ugotovljena dejstva pa kažejo na obstoj subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in škode, Svet ne glede na to, ali se bo uvedla dokončna izravnalna dajatev, določi deležčasne dajatve, ki se bo dokončno pobiral. V ta namen „škoda“ ne vključuje niti znatnega zaostajanja pri ustanavljanju take industrije Skupnosti niti grožnja znatne škode, razen če se ugotovi, da bi iz tega brezčasnih ukrepov nastala znatna škoda. V vseh drugih primerih, ki vključujejo takšno grožnjo ali zaostajanje, se vsičasni zneski sprostijo, dokončne dajatve pa se lahko uvedejo šele z dnem sprejetja dokončne ugotovitve nevarnosti ali znatnega zaostajanja.

3. Če je dokončna izravnalna dajatev višja odčasne dajatve, se razlika ne pobira. Če je dokončna dajatev nižja odčasne dajatve, se dajatev ponovno izračuna. Če je dokončna ugotovitev negativna, sečasna dajatev ne potrdi.

4. Dokončna izravnalna dajatev se lahko obračuna za izdelke, ki so bili uvoženi za potrošnjo največ 90 dni pred datumom začetka uporabečasnih ukrepov, vendar ne pred uvedbo preiskave, pod pogojem, da je bil uvoz evidentiran v skladu s členom 24(5), če je dala Komisija zadevnim uvoznikom priložnost za predstavitev svojih stališč, in:

(a) če se zaradi kritičnih okoliščin zadevnemu subvencioniranemu izdelku, zaradi velike količine v sorazmerno kratkem času uvoženega izdelka, za katerega se uporabljajo subvencije, proti katerim se lahko na podlagi

določb te uredbe uvedejo izravnalni ukrepi, povzročajo škoda, ki jo je težko odpraviti;

in

(b) če se meni, da je treba za preprečitev ponovitve takšne škode retroaktivno obračunati izravnalne dajatve za ta uvoz.

5. Ob kršitvi ali preklicu zavez se lahko dokončne dajatve zaračunajo za blago, ki je bilo vneseno v prosti promet najpozneje 90 dni pred začetkom uporabe začasnih ukrepov, pod pogojem, da je bil uvoz evidentiran v skladu s členom 24(5) in da se takšno retroaktivno obračunavanje ne uporablja za uvoz, vnesen v prosti promet pred kršitvijo ali preklicem zavez.

Člen 17

Trajanje

Izravnalni ukrep velja samo toliko časa in v takšnem obsegu, ki je nujen, da se odpravijo subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ki povzročajo škodo.

Člen 18

Pregledi glede izteka ukrepov

1. Dokončni izravnalni ukrep se izteče pet let po uvedbi ali pet let po datumu zadnjega pregleda, v katerega sta bila zajeta subvencioniranje in škoda, razen če se med pregledom ne ugotovi, da bi iztek verjetno povzročil nadaljevanje ali ponovitev subvencioniranja in škode. Pregled v zvezi z iztekom ukrepov se uvede na pobudo Komisije ali na zahtevo, vloženo s strani ali v imenu proizvajalcev Skupnosti, ukrep pa velja, dokler ni znan izid takšnega pregleda.

2. Pregled glede izteka ukrepov se začne, če zahteva vsebuje zadostne dokaze, da bi iztek ukrepov verjetno povzročil nadaljevanje ali ponovitev subvencioniranja in škode. Takšna verjetnost se lahko prikaže na primer z dokazom o nadaljnjem subvencioniranju in škodi ali dokazom, da je bila škoda odpravljena delno ali izključno zaradi obstoja ukrepov, ali dokazom, da so okoliščine izvoznikov ali tržni pogoji takšni, da kažejo na verjetnost nadaljnjega škodljivega subvencioniranja.

3. Pri izvajanju preiskav na podlagi tega člena se izvoznikom, uvoznikom, državi porekla in/ali izvoza ter proizvajalcem Skupnosti ponudi priložnost za razširitev, zavrnitev ali razlago zadev iz zahtevka za pregled, sklepi pa se sprejmejo ob ustreznem upoštevanju vseh pomembnih in pravilno dokumentiranih dokazov, ki se predložijo v zvezi z vprašanjem, ali je verjetno, da bi iztek ukrepov povzročil nadaljevanje ali ponovitev subvencioniranja in škode.

4. Obvestilo o bližnjem izteku ukrepov se objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* ob ustreznem času v zadnjem letu obdobja uporabe ukrepov iz tega člena. Nato so proizvajalci Skupnosti upravičeni, da najpozneje tri mesece pred koncem petletnega obdobja vložijo zahtevek za pregled v skladu z odstavkom 2. Objavi se tudi obvestilo o dejanskem izteku ukrepov v skladu s tem členom.

Člen 19

Vmesni pregledi

1. Lahko se preveri tudi potreba po ohranitvi ukrepov, če je upravičeno, in sicer na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice, ali če je od uvedbe dokončnega ukrepa preteklo dovolj časa, in sicer vsaj eno leto, na zahtevo katerega koli izvoznika, uvoznika ali proizvajalca Skupnosti ali države porekla in/ali izvoza, če zahteva vsebuje zadostne dokaze, ki utemeljujejo potrebo po takšnem vmesnem pregledu.

2. Vmesni pregled se začne, če zahteva vsebuje zadostne dokaze, da ohranitev ukrepov ni več potrebna za kompenziranje subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in/ali da ni verjetno, da bi se škoda nadaljevala ali ponovila, če bi se ukrepi odpravili ali spremenili, ali da veljavni ukrep ne zadostuje oziroma ne zadostuje več za odpravo subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi in ki povzročajo škodo.

3. Kadar so uvedene izravnalne dajatve nižje od ugotovljenih subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se začasni pregled začne, če proizvajalci Skupnosti predložijo zadostne dokaze, da dajatve niso povzročile dviga ali zadostnega dviga maloprodajnih cen v Skupnosti uvoženega izdelka. Če preiskava dokaže, da so trditve pravilne, se izravnalne dajatve lahko

zvišajo, da se doseže dvig cen, potreben za odpravo škode, vendar pa zvišana stopnja dajatve ne sme presegati zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

4. Med preiskavami v skladu s tem členom lahko Komisija med drugim preuči, ali so se okoliščine v zvezi s subvencioniranjem in škodo znatno spremenile in ali se z obstoječimi ukrepi dosegajo predvideni rezultati pri odpravi škode, predhodno ugotovljene v skladu s členom 8. V zvezi s tem se v dokončni ugotovitvi upoštevajo vsi pomembni in ustrezno dokumentirani dokazi.

Člen 20

Pospešeni pregledi

Izvoznik, za čigar uvoz velja dokončna izravnalna dajatev, vendar v prvotni preiskavi ni bil individualno preiskan iz drugih razlogov kakor svoje zavrnitve sodelovanja s Komisijo, je na zahtevo upravičen do pospešenega pregleda, s katerim lahko Komisija za tega izvoznika nemudoma določi individualno stopnjo izravnalne dajatve. Takšen pregled se začne po posvetovanju s Svetovalnim odborom in po tem, ko je bila proizvajalcem Skupnosti dana priložnost za predložitev pripomb.

Člen 21

Nadomestila

1. Uvoznik lahko ne glede na člen 18 zahteva povračilo pobranih dajatev, če se dokaže, da so bile subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi in na podlagi katerih so se plačale dajatve, bodisi odpravljene bodisi znižane na stopnjo, ki je nižja od veljavne dajatve.

2. Za nadomestilo izravnalnih dajatev uvoznik predloži zahtevek Komisiji. Zahtevek se odda prek države članice, na ozemlju katere so bili izdelki sproščeni v prosti promet, v šestih mesecih potem, ko so pristojni organi ustrezno določili višino dokončnih dajatev, ki jih je treba obračunati, ali ko je bil sprejet sklep o dokončnem pobiranju zneskov, zavarovanih z začasno dajatvijo. Države članice zahtevek nemudoma posredujejo Komisiji.

3. Zahtevek za nadomestilo se šteje za ustrezno utemeljenega z dokazili samo, če vsebuje točne informacije o znesku zahtevanega

nadomestila izravnalnih dajatev in celotno carinsko dokumentacijo, ki se nanaša na izračun in plačilo takšnega zneska. Za reprezentativno obdobje zahtevkov vključuje tudi dokazila o višini subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, za izvoznika ali proizvajalca, za katerega velja dajatev. Če uvoznik ni povezan z zadevnim izvoznikom ali proizvajalcem in takšen podatek ni takoj na voljo ali če ga izvoznik ali proizvajalec nočeta poslati uvozniku, mora vloga vsebovati izjavo izvoznika ali proizvajalca, da je bil znesek subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, v skladu s tem členom znižan ali odpravljen in da se bodo ustrezna dokazila poslala Komisiji. Če izvoznik ali proizvajalec takšnega dokazila ne predloži v razumnem času, se zahtevek zavrne.

4. Komisija po posvetovanju s Svetovalnim odborom odloči, ali bo zahtevku ugodila in v kakšnem obsegu, ali pa se lahko kadar koli odloči za začetek začasnega pregleda, nakar se podatki in ugotovitve takšnega pregleda, opravljenega v skladu z določbami, ki se uporabljajo za takšne preglede, uporabijo pri odločitvi, ali je nadomestilo upravičeno in v kakšnem obsegu je upravičeno. Nadomestilo dajatev se običajno izvede v 12 mesecih, nikakor pa ne v več kakor 18 mesecih po datumu predložitve zahtevka uvoznika izdelka, za katerega velja izravnalna dajatev, ustrezno utemeljenega z dokazili. Države članice vsako odobreno nadomestilo običajno izplačajo v 90 dneh po prej navedeni odločitvi.

Člen 22

Splošne določbe o pregledih in nadomestilih

1. Ustrezne določbe členov 10 in 11, brez določb o rokih, se uporabljajo za vse preglede, opravljene v skladu s členi 18, 19 in 20. Vsak tak pregled se opravi kar najhitreje in se običajno zaključi v 12 mesecih po njegovem začetku.

2. Preglede v skladu s členi 18, 19 in 20 začne Komisija po posvetovanju s Svetovalnim odborom. Če pregledi to opravičujejo, organ Skupnosti, pristojen za uvedbo ukrepov, ukrepe razveljavi ali ohrani v skladu s členom 18 oziroma razveljavi, ohrani ali spremeni v skladu s členoma 19 in 20. Če se ukrepi razveljavijo za individualne izvoznike, za državo kot celoto pa ne, takšni

izvozniki še naprej ostanejo predmet postopka in se lahko ponovno preiščejo v katerem koli naknadnem pregledu, ki se opravi za zadevno državo v skladu s tem členom.

3. Če poteka pregled ukrepov, sprejetih na podlagi člena 19, ob koncu obdobja uporabe ukrepov na podlagi člena 18, se preiščejo tudi ukrepi na podlagi določb člena 18.

4. Pod pogojem, da se okoliščine niso spremenile, in ob ustreznem upoštevanju členov 5, 6, 7 in 27 Komisija v vseh pregledih ali preiskavah v zvezi z nadomestili, opravljenih v skladu s členi 18 do 21, uporablja enako metodologijo kakor v preiskavi, katere posledica je bila uvedba dajatve.

Člen 23

Izogibanje

1. Izravnalne dajatve, uvedene v skladu s to uredbo, se lahko razširijo na uvoz podobnih izdelkov ali njihovih delov iz tretjih držav, če pride do izogibanja veljavnim ukrepom. Izogibanje se opredeli kot sprememba vzorca trgovine med tretjimi državami in Skupnostjo, ki izhaja iz prakse, procesa ali dela, za katero, razen uvedbe dajatve ni drugega ustreznega razloga ali gospodarske razlage, če obstajajo dokazi, da sanacijske učinke dajatve slabijo cene in/ali količine podobnih izdelkov in da se za uvožene podobne izdelke in/ali njihove dele še vedno uporabljajo subvencije.

2. Preiskave se začnejo v skladu s tem členom, če zahtevk vsebuje dovolj dokazil o dejavnikih iz odstavka 1. Preiskave se po posvetovanju s Svetovalnim odborom uvedejo z uredbo Komisije, v kateri so tudi navodila za carinske organe, da se uvoz obvezno evidentira v skladu s členom 24(5) ali da zahtevajo jamstva. Preiskave opravi Komisija, ki ji lahko pomagajo carinski organi, zaključijo pa se v roku devetih mesecev. Če dokončno ugotovljena dejstva upravičujejo razširitev ukrepov, to sprejme Svet z navadno večino na predlog Komisije z dnem, ko je bilo uvedeno evidentiranje v skladu s členom 24(5) ali so bila zahtevana jamstva. Ustrezne postopkovne določbe te uredbe v zvezi z začetkom in vodenjem preiskav se uporabljajo v skladu s tem členom.

3. Izdelkov ni treba evidentirati v skladu s členom 24(5) niti zanje ne veljajo ukrepi, če te izdelke spremlja carinsko potrdilo, iz katerega izhaja, da uvoz blaga ne predstavlja izogibanja. Takšna potrdila se lahko izdajo uvoznikom na podlagi pisnega zahtevka po dovoljenju, ki ga po posvetovanju s Svetovalnim odborom s sklepom izda Komisija ali s sklepom Sveta o uvedbi ukrepov, veljajo pa za v njih določeno obdobje in pod v njih določenimi pogoji.

4. Nobena določba tega člena ne preprečuje običajne uporabe veljavnih določb o carinah.

Člen 24

Splošne določbe

1. Začasne ali dokončne izravnalne dajatve se uvedejo z uredbo, pobirajo pa jih države članice v določeni obliki in določeni višini ter v skladu z drugimi merili iz uredbe o uvedbi takšnih dajatev. Takšne izravnalne dajatve se pobirajo tudi neodvisno od carin, davkov in drugih dajatev, ki se običajno uvedejo pri uvozu. Za noben izdelek ne smejo hkrati veljati protidumpinške in izravnalne dajatve za obravnavanje enih in istih razmer, ki izhajajo iz dumpinga ali iz izvoznega subvencioniranja.

2. Uredbe o uvedbi začasnih ali dokončnih izravnalnih dajatev in uredbe ali sklepi o sprejetju zavez ali o zaključku preiskav ali postopkov se objavijo v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*. Takšne uredbe ali sklepi ob ustreznem upoštevanju varovanja zaupnih podatkov vsebujejo po možnosti zlasti imena izvoznikov ali zadevne države, opis proizvoda in povzetek dejstev in premislekov, pomembnih za ugotovitve subvencij in škode. V vsakem primeru se pošlje en izvod uredbe ali sklepa znanim zainteresiranim strankam. Določbe tega odstavka se smiselno uporabljajo za preglede.

3. Posebne določbe, zlasti o skupni opredelitvi pojma poreklo iz Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o

carinskem zakoniku Skupnosti ⁽¹⁾ se lahko sprejmejo v skladu s to uredbo.

4. V interesu Skupnosti se lahko ukrepi, uvedeni v skladu s to uredbo, po posvetovanju s Svetovalnim odborom s sklepom Komisije opustijo za obdobje devetih mesecev. Opustitev se lahko podaljša, vendar največ na eno leto, če tako odloči Svet z navadno večino na predlog Komisije. Ukrepi se lahko opustijo samo, če so se tržni pogoji začasno tako spremenili, da ni verjetno, da bi se zaradi opustitve ukrepov škoda ponovila, in če je bila industriji Skupnosti dana priložnost za predložitev pripomb in če so se te pripombe upoštevale. Ukrepi se lahko kadar koli in po posvetovanju ponovno vzpostavijo, če ni več razloga za njihovo opustitev.

5. Komisija lahko po posvetovanju s Svetovalnim odborom carinskim organom naroči, da sprejmejo ustrezne ukrepe za evidentiranje uvoza, tako da se ukrepi nato lahko uporabijo proti temu uvozu od datuma takšnega evidentiranja. Obvezno evidentiranje uvoza se lahko sprejme na podlagi zahtevka industrije Skupnosti, ki vsebuje dovolj dokazil za utemeljitev takšnega ukrepa. Evidentiranje se uvede z uredbo, v kateri se navedeta namen ukrepa in, če je ustrezno, ocenjeni znesek možnih prihodnjih obveznosti. Obvezno evidentiranje ne sme veljati za uvoz več kakor devet mesecev.

6. Države članice Komisiji mesečno poročajo o uvozu izdelkov, ki so predmet preiskave in za katere veljajo ukrepi, ter o znesku dajatev, pobranih v skladu s to uredbo.

Člen 25

Posvetovanja

1. Vsa posvetovanja, predvidena v tej uredbi, razen posvetovanj iz členov 10(9) in 11(10), potekajo v okviru Svetovalnega odbora, ki ga sestavljajo predstavniki posameznih držav članic s predstavnikom Komisije kot predsednikom. Posvetovanja se na zahtevo države članice ali pobudo Komisije začnejo takoj, v vsakem primeru pa v roku, ki dopušča upoštevanje rokov iz te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 302, 19.10.1992, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 82/97 (UL L 17, 21.1.1997, str. 1).

2. Odbor se sestane, kadar ga skliče njegov predsednik. Predsednik državam članicam čim prej zagotovi vse ustrezne informacije.

3. Po potrebi se posvetovanje lahko izvede samo pisno; v tem primeru Komisija obvesti države članice in določi rok, v okviru katerega imajo pravico izraziti svoje mnenje ali zahtevati ustno posvetovanje, ki ga organizira predsednik, pod pogojem, da se takšno ustno posvetovanje lahko izvede v roku, ki dopušča upoštevanje rokov iz te uredbe.

4. Posvetovanje se nanaša zlasti na naslednje:

- (a) na obstoj subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in postopke za določitev njihovih zneskov;
- (b) na obstoj in obseg škode;
- (c) na vzročno zvezo med subvencioniranim uvozom in škodo;
- (d) na ukrepe, ki so glede na okoliščine primerni za preprečitev ali odpravo škode, povzročene s subvencijami, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ter na načine in sredstva za uveljavitev takšnih ukrepov.

Člen 26

Preveritveni obiski

1. Komisija, če meni, da je ustrezno, opravi obiske za pregled evidenc uvoznikov, izvoznikov, trgovcev, zastopnikov, proizvajalcev, trgovinskih združenj in organizacij, da preveri predložene informacije o subvencioniranju in škodi. Brez ustreznega in pravočasnega odgovora se preveritveni obisk ne sme izvesti.

2. Komisija lahko po potrebi opravi preiskave v tretjih državah, če pridobi soglasje zadevnih podjetij, če obvesti zadevno državo in če ta preiskavi ne nasprotuje. Kakor hitro Komisija prejme soglasje zadevnih podjetij, obvesti državo porekla in/ali izvoza o imenih in naslovih podjetij, ki jih bo obiskala, in o dogovorjenih datumih.

3. Zadevna podjetja so obveščena o vrsti informacij, ki se bodo preverjale med preveritvenimi obiski, in o vseh dodatnih informacijah, ki jih je treba zagotoviti med takšnimi obiski, čeprav to ne izključuje zahtevkov, predloženih med preverjanjem, za dodatne podrobnosti, ki se zagotovijo v zvezi z dobljenimi informacijami.

4. Komisiji pri preiskavah v skladu z odstavki 1, 2 in 3 pomagajo uradniki držav članic, ki so za to zaprosili.

Člen 27

Vzorčenje

1. V primerih, pri katerih je število pritožnikov, izvoznikov ali uvoznikov, vrst izdelka ali transakcij veliko, se preiskava lahko omeji na:

- (a) sprejemljivo število strank, izdelkov ali transakcij z uporabo vzorcev, ki so statistično veljavni na podlagi razpoložljivih informacij v času izbire; ali
- (b) na največji reprezentativni obseg proizvodnje, prodaje ali izvoza, ki se lahko ustrezno preišče v razpoložljivem času.

2. Za izbor strank, vrst izdelkov ali transakcij na podlagi tega člena je pristojna Komisija, vendar ima prednost izbor vzorca na podlagi posvetovanja in soglasja zadevnih strank, če se takšne stranke same javijo in dajo v treh tednih po uvedbi preiskave na voljo dovolj informacij, ki omogočajo izbiro reprezentativnega vzorca.

3. Kadar se pregled omeji v skladu s tem členom, se kljub temu izračuna individualni znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, za vse izvoznike ali proizvajalce, ki prvotno niso bili izbrani in ki predložijo potrebne informacije v rokih iz te uredbe, razen če je število izvoznikov ali proizvajalcev tako veliko, da bi individualni pregledi nepotrebno oteževali in preprečevali pravočasen zaključek preiskave.

4. Če se sprejme odločitev za vzorčenje, vendar nekatere ali vse izbrane stranke niso pripravljene sodelovati, kar bo verjetno odločilno vplivalo na izid preiskave, se lahko izbere nov vzorec. Če se nesodelovanje znatno nadaljuje ali če ni na voljo dovolj časa za izbiro novega vzorca, se uporabijo ustrezne določbe člena 28.

Člen 28

Nesodelovanje

1. Če katera koli zainteresirana stranka zavrne dostop do potrebnih informacij ali jih ne zagotovi v rokih iz te uredbe ali

znatno ovira preiskavo, se lahko na podlagi razpoložljivih dejstev sprejmejo začasne ali dokončne pozitivne ali negativne ugotovitve.

Če se ugotovi, da je katera koli zainteresirana stranka predložila napačne ali zavajajoče informacije, se te prezrejo, uporabijo pa se razpoložljiva dejstva.

Zainteresirane stranke je treba obvestiti o posledicah nesodelovanja.

2. Če odgovor ni bil poslan v računalniški obliki, se to ne šteje za nesodelovanje, če zainteresirana stranka navede, da bi zagotavljanje odgovora v zahtevani obliki predstavljalo nesorazmerno dodatno breme ali povzročilo nesorazmerne dodatne stroške.

3. Če informacije, ki jih predloži zainteresirana stranka, niso v vseh pogledih popolne, se kljub temu ne smejo prezreti, če nobena pomanjkljivost ni takšna, da bi povzročila nepotrebne težave pri sprejemanju zadovoljivo točne ugotovitve, če je bila informacija ustrezno in pravočasno poslana in se lahko preveri ter če je zainteresirana stranka delovala po najboljših močeh.

4. Če se dokaz ali informacija ne sprejmeta, je stranka, ki ju je predložila, nemudoma obveščena o razlogih za to in se ji ponudi priložnost, da v določenem roku zagotovi dodatna pojasnila. Če veljajo pojasnila za nezadovoljiva, se razlogi za zavrnitev takšnega dokaza ali informacije razkrijejo in objavijo v ugotovitvah.

5. Če ugotovitve, vključno z ugotovitvami o višini subvencij, proti katerim se lahko sprejmejo izravnalni ukrepi, temeljijo na določbah odstavka 1, vključno na podatkih iz pritožbe, se ti podatki po možnosti in ob ustreznem upoštevanju rokov preiskave preverijo na podlagi podatkov iz drugih neodvisnih virov, ki so lahko na voljo, kakršni so objavljeni ceniki, uradni statistični podatki o uvozu in statistični carinski podatki ali informacije, pridobljene med preiskavo od drugih zainteresiranih strank.

6. Če zainteresirana stranka ne sodeluje ali sodeluje samo delno, tako da zadrži pomembne informacije, je lahko izid za to stranko manj ugoden, kakor bi bil, če bi sodelovala.

Člen 29

Zaupnost

1. Vse informacije, ki so zaupne narave (na primer zato, ker bi njihovo razkritje pomenilo pomembno konkurenčno prednost za tekmeca ali bi imelo znatne škodljive učinke na osebo, ki je informacijo predložila, ali na osebo, od katere je informacijo dobila) in ki jih zaupno predložijo v preiskavo vključene stranke, organi ob ustrezni utemeljitvi obravnavajo kot zaupne.

2. Zainteresirane stranke, ki predložijo zaupne informacije, so zaprosene, da pripravijo njihov povzetek, ki ni zaupne narave. Ti povzetki morajo biti dovolj podrobni, da omogočijo primerno razumevanje bistvene vsebine zaupno predložene informacije. V izrednih okoliščinah te zadevne stranke lahko navedejo, da takšna informacija ne dopušča povzetka. V takšnih izrednih okoliščinah je treba zagotoviti izjavo o razlogih, zaradi katerih takšen povzetek ni možen.

3. Če se meni, da zahteva po zaupnosti ni upravičena, ali če predložnik informacije te ni pripravljen dati na voljo ali dovoliti njenega razkritja v splošni obliki ali v povzetku, se takšna informacija lahko prezre, razen če se iz ustreznih virov zadovoljivo ne dokaže, da je točna. Zahteve po zaupnosti se ne smejo samovoljno zavrniti.

4. Ta člen organom Skupnosti ne preprečuje razkritja splošnih informacij, zlasti še razlogov, na katerih temeljijo sklepi, sprejeti v skladu s to uredbo, niti razkritja dokazov, na katere so se oprli organi Skupnosti, če je to potrebno za obrazložitev teh razlogov v sodnih postopkih. Pri takšnem razkritju je treba upoštevati zakoniti interes zadevnih strank, da se ne smejo razkriti njihove poslovne ali državne tajnosti.

5. Svet, Komisija in države članice ali njihovi uradniki ne smejo informacij, prejetih v skladu s to uredbo, za katere je oseba, ki jih je predložila, zahtevala zaupno obravnavo, razkriti brez njenega posebnega dovoljenja. Informacije, izmenjane med Komisijo in državami članicami, ali informacije o posvetovanju v skladu s členom 25 ali o posvetovanju iz členov 10(9) in 11(10) ali notranja dokumentacija, ki jo pripravijo organi Skupnosti ali njenih držav članic, se ne smejo razkriti, razen kadar to posebej predvideva ta uredba.

6. Informacije, prejete v skladu s to uredbo, se uporabijo samo za namene, za katere so se zahtevale.

Člen 30

Razkritje

1. Pritožniki, uvozniki, izvozniki in njihova reprezentativna združenja ter država porekla in/ali izvoza lahko zahtevajo razkritje podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, na podlagi katerih so bili uvedeni začasni ukrepi. Zahtevki za takšno razkritje se oddajo pisno, takoj po uvedbi začasnih ukrepov, razkritje pa se opravi čim prej v pisni obliki.

2. Stranke iz odstavka 1 lahko zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih se namerava priporočiti uvedba dokončnih ukrepov ali zaključek preiskave ali postopka brez uvedbe ukrepov, pri tem pa se posebna pozornost nameni razkritju vseh dejstev ali premislekov, ki so drugačni od tistih, uporabljenih za začasne ukrepe.

3. Pisni zahtevki za dokončno razkritje se naslovijo na Komisijo, ki jih mora v primerih, pri katerih je bila uvedena začasna dajatev, prejeti najpozneje en mesec po objavi uvedbe te dajatev. Če začasna dajatev ni bila uvedena, se strankam ponudi priložnost, da zahtevajo dokončno razkritje v rokih, ki jih določi Komisija.

4. Dokončno razkritje je v pisni obliki. Ob ustreznem upoštevanju varstva zaupnih informacij se opravi čim prej, običajno najpozneje en mesec pred dokončnim sklepom ali predložitvijo predloga Komisije za dokončni ukrep v skladu s členoma 14 in 15. Če Komisija določenih dejstev ali premislekov tedaj ne sme razkriti, jih razkrije, čim prej je mogoče potem. Razkritje ne vpliva na noben poznejši sklep, ki ga lahko sprejmeta Komisija ali Svet, če pa takšen sklep temelji na drugačnih dejstvih in premislekih, se ti čim prej razkrijejo.

5. Pripombe, poslane po dokončnem razkritju, se upoštevajo samo, če prispejo v roku, ki ga za vsak primer posebej določi Komisija ob ustreznem upoštevanju nujnosti zadeve, in znaša vsaj

deset dni.

Člen 31

Interes Skupnosti

1. Ugotovitev, ali interes Skupnosti zahteva posredovanje, je treba utemeljiti z oceno vseh različnih interesov kot celote, vključno z interesi domače industrije ter uporabnikov in potrošnikov; ugotovitev v skladu s tem členom se sprejme samo, če je bila vsem strankam dana priložnost za predstavitev stališč v skladu z odstavkom 2. Pri takšnem pregledu je treba zlasti upoštevati potrebo po odpravi učinkov škodljivega subvencioniranja, ki izkrivljajo trgovino, in po ponovni vzpostavitvi učinkovite konkurence. Ukrepi, določeni na podlagi ugotovljenega subvencioniranja in škode, se ne smejo uporabljati, če lahko organi na podlagi vseh predloženih informacij sprejmejo nedvoumen sklep, da uporaba takšnih ukrepov ni v interesu Skupnosti.

2. Da se zagotovi trdna podlaga, na kateri lahko organi upoštevajo vsa stališča in informacije pri odločitvi, ali je uvedba ukrepov v interesu Skupnosti ali ne, se pritožniki, uvozniki in njihova reprezentativna združenja, reprezentativne organizacije uporabnikov in reprezentativne organizacije potrošnikov v rokih iz obvestila o začetku preiskave o izravnalni dajatvi lahko sami javijo in predložijo informacije Komisiji. Takšne informacije ali njihovi ustrezni povzetki se dajo na voljo drugim strankam iz tega odstavka, ki imajo pravico, da nanje odgovorijo.

3. Stranke, ki so ukrepale v skladu z odstavkom 2, lahko zahtevajo zaslišanje. Takšne zahteve seodobrijo, če se oddajo v rokih iz odstavka 2 in če so v njih opisani razlogi v smislu interesa Skupnosti, čemu naj bi se zadevne stranke zaslüşale.

4. Zadevne stranke, ki so ukrepale v skladu z odstavkom 2, lahko predložijo pripombe glede uporabe uvedenih začasnih dajatev. Da se takšne pripombe upoštevajo, morajo prispeti v enem mesecu po začetku uporabe takšnih ukrepov, pripombe ali njihovi ustrezni povzetki pa se dajo na voljo drugim zainteresiranim strankam, ki imajo pravico, da nanje odgovorijo.

5. Komisija pregleda pravilno predložene informacije in preveri, v kakšnem obsegu so reprezentativne, rezultati takšne analize pa se skupaj z mnenjem o njihovi ustreznosti pošljejo Svetovalnemu odboru. Uravnnoteženost stališč, izraženih v Odboru, upoštevata Komisija pri predlogih v skladu s členoma 14 in 15.

6. Stranke, ki so ukrepale v skladu z odstavkom 2, lahko zahtevajo, da se jim dajo na voljo dejstva in premisleki, na podlagi katerih se bodo verjetno sprejeli dokončni sklepi. Takšne informacije se dajo na voljo v možnem obsegu in brez vpliva na poznejše sklepe Komisije ali Sveta.

7. Informacije se upoštevajo samo, če so jim priloženi dejanski dokazi, ki potrjujejo njihovo veljavnost.

Člen 32

Razmerje med ukrepi izravnalnih dajatev in večstranskimi sredstvi

Če za uvoženi izdelek veljajo protiukrepi, uvedeni v okviru postopkov za reševanje sporov iz Sporazuma o subvencijah, in če so takšni ukrepi ustrezni za odpravo škode, povzročene s subvencijami, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se izravnalne dajatve, uvedene za ta izdelek, nemudoma opustijo ali razveljavijo, kakor je ustrezno.

Člen 33

Končne določbe

Ta uredba ne izključuje uporabe:

- (a) posebnih pravil iz sporazumov, sklenjenih med Skupnostjo in tretjimi državami;
- (b) uredb Skupnosti iz kmetijskega sektorja in uredb Sveta (ES) št. 3448/93 z dne 6. decembra 1993 o tržni ureditvi za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov ⁽¹⁾, (EGS) št. 2730/75 z dne 29. oktobra 1975 o glukozi in laktozi ⁽²⁾ in (EGS) št. 2783/75 z dne 29. oktobra 1975 o skupnem sistemu trgovine za ovalbumin in laktalbumin ⁽³⁾; ta

⁽¹⁾ UL L 318, 20.12.1993, str. 18.

⁽²⁾ UL L 281, 1.11.1975, str. 20. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2931/95 (UL L 307, 20.12.1995, str. 10).

⁽³⁾ UL L 282, 1.11.1975, str. 104. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2916/95 (UL L 305, 19.12.1995, str. 49).

- uredba dopolnjuje navedene uredbe in odstopa od tistih njihovih določb, ki preprečujejo uporabo izravnalnih dajatev;
- (c) posebnih ukrepov, če takšni ukrepi niso v nasprotju z obveznostmi na podlagi GATT.

Vendar razveljavitev Uredbe (ES) št. 3284/94 ne vpliva na veljavnost postopkov, začelih na njeni podlagi.

Sklicevanja na uredbi (EGS) št. 2423/88 in (ES) št. 3284/94 se štejejo kot sklicevanja na to uredbo, kjer je ustrezno.

Člen 34

Razveljavitev obstoječih zakonodajnih in prehodnih ukrepov

Uredba (ES) št. 3284/94 se razveljavi.

Člen 35

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Luxembourg, 6. oktobra 1997

Za Svet

Predsednik

J. POOS

PRILOGA I

PONAZORITVENI SEZNAM IZVOZNIH SUBVENCIJ

- (a) Neposredne državne subvencije, ki jih podjetju ali industriji odobri vlada na podlagi izvažanja.
- (b) Sheme za zadržanje deviznih sredstev ali podobna ravnanja, ki vključujejo izvozne premije.
- (c) Notranje prevozne pristojbine in tovornina, ki jih za izvozne pošiljke določi vlada ali za katere vlada da pooblastilo za njihovo določitev pod pogoji, ki so ugodnejši od pogojev za notranje pošiljke.
- (d) Uvoženi oziroma domači izdelki ali storitve, namenjeni za uporabo v proizvodnji izvoženega blaga, ki jih zagotovijo vlade ali njihovi organi neposredno ali posredno v okviru državnih shem, pod pogoji, ki so ugodnejši od pogojev pri zagotavljanju enakih ali neposredno konkurenčnih izdelkov ali storitev, namenjenih za uporabo v proizvodnji blaga za domačo porabo, če so (pri izdelkih) takšni pogoji ugodnejši od pogojev, ki jih njihovi uvozniki lahko dosežejo na svetovnih trgih ⁽¹⁾
- (e) Popolna ali delna oprostitve, odpust ali odlog neposrednih davkov ⁽²⁾ ali prispevkov za socialno varnost, ki jih plačajo ali lahko plačajo industrijska ali trgovska podjetja, ki se posebej nanaša na izvoz ⁽³⁾
- (f) Posebne oprostitve pri izračunu osnove za obračun neposrednih davkov, ki se nanašajo neposredno na izvoz ali izvažanje in se odobrijo poleg oprostitve za proizvodnjo blaga za domačo porabo.
- (g) Oprostitev ali odpust posrednih davkov ⁽²⁾ za proizvodnjo in distribucijo izvoženih izdelkov, ki presegajo davke, obračunane za proizvodnjo in distribucijo podobnih izdelkov, ki se prodajo za domačo porabo.
- (h) Oprostitev, odpust ali odlog plačila kumulativnih posrednih davkov ⁽²⁾ iz predhodne faze za blago ali storitve, uporabljene v proizvodnji blaga za izvoz, ki presegajo oprostitve, odpust ali odlog kumulativnih posrednih davkov iz predhodne faze za blago ali storitve, uporabljene v proizvodnji podobnih izdelkov za domačo porabo, če se plačilo teh kumulativnih posrednih davkov iz prve faze lahko za izvožene izdelke oprosti, odpusti ali odloži, tudi če se njihovo plačilo ne oprosti, odpusti ali odloži za podobne izdelke, namenjene domači porabi, če se kumulativni posredni davki iz prvotne faze zaračunajo za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka (ob upoštevanju običajne opustitve zaradi odpadkov ⁽⁴⁾). Ta točka se razlaga v skladu s smernicami o porabi vložkov v proizvodnem procesu iz Priloge II.
- (i) Odpust ali povračilo uvoznih dajatev, ki presega dajatve ⁽²⁾, zaračunane za uvožene vložke, porabljene v proizvodnji izvoženih izdelkov (ob upoštevanju običajne opustitve zaradi odpadkov), pod pogojem, da v posebnih primerih podjetje lahko kot nadomestilo za uvožene vložke uporabi enako količino vložkov iz

⁽¹⁾ Izraz „na voljo na trgu“ pomeni, da izbira med domačimi in uvoženimi proizvodi ni omejena in da je odvisna samo od komercialnih premislekov.

⁽²⁾ V tej uredbi:

— izraz „neposredni davki“ pomeni davke od plač, dobičkov, obresti, najemnin, licenčnin in vseh drugih oblik prihodka ter davke od lastništva nad nepremičninami,

— izraz „uvozne dajatve“ pomeni tarife, carine in druge finančne dajatve, ki niso naštetje drugje v tej opombi in se obračunajo za uvoz,

— izraz „posredni davki“ pomeni prometni davek, trošarine, davek na dodano vrednost, davek od franšiz, takse, davek na prenos, davek od zalog in opreme, dajatve na meji in vse druge davke, ki ne spadajo pod neposredne davke in uvozne dajatve,

— posredni davki „iz predhodne faze“ so davki, ki se obračunajo za blago ali storitve, uporabljene neposredno ali posredno pri izdelavi proizvoda

— „kumulativni“ posredni davki so davki, ki se obračunajo v več fazah, če ni mehanizma za naknadno kreditiranje davka, če se blago ali storitve, za katere velja davek v eni fazi proizvodnje, uporabijo v poznejši fazi proizvodnje,

— „odpust davkov“ vključuje povračilo ali znižanje davkov,

— „odpust ali povračilo“ vključuje v celoti ali delno oprostitve ali odložitve plačila uvoznih dajatev.

⁽³⁾ Odlog ne sme znašati toliko kolikor izvozna subvencija, če se na primer plačujejo ustrezne obresti.

⁽⁴⁾ Točka (h) se ne uporablja za sisteme davka na dodano vrednost in izravnavne dajatev na meji namesto njih, vprašanje čezmernega odpusta davkov na dodano vrednost je obravnavano izključno v točki (g).

domačega trga, ki so enake kakovosti in imajo enake lastnosti, da izkoristi ugodnosti te določbe, če se uvoz in ustrezni izvoz izvedeta v okviru ustreznega časovnega obdobja, ki ne sme presegati dveh let. Ta točka se razlaga v skladu s smernicami za porabo vložkov v proizvodnem procesu iz Priloge II in smernicami za določitev nadomestnih sistemov povračila za izvozne subvencije iz Priloge III.

- (j) Programi jamstev za izvozna posojila ali programi zavarovanja izvoznih posojil, programi zavarovanj in jamstev proti zvišanju stroškov izvoženih izdelkov ali programi za kritje tečajnega tveganja, ki jih zagotavljajo vlade (ali posebne ustanove pod njihovim nadzorom) s premijskimi stopnjami, ki ne zadoščajo za kritje dolgoročnih stroškov poslovanja in izgub programov.
- (k) Izvozna posojila, ki jih odobrijo vlade (ali posebne ustanove, ki so pod njihovim nadzorom ali delujejo pod njihovim vodstvom) po obrestnih merah, nižjih od obrestnih mer, ki se morajo dejansko plačati za tako porabljena sredstva (ali bi jih morali plačati, če bi jih najeli na mednarodnih kapitalskih trgih za pridobitev sredstev enake ročnosti pod istimi pogoji in izražene v isti valuti kakor izvozno posojilo), ali plačilo s strani vlade vseh ali dela stroškov, ki jih imajo izvozniki ali finančne ustanove pri pridobivanju posojil, če se ta porabijo za zagotavljanje znatne prednosti na področju pogojev za izvozna posojila.

Če je članica WTO pogodbenica mednarodne zaveze o uradnih izvoznih posojilih, ki je imela 1. januarja 1979 vsaj 12 takšnih prvotnih članic pogodbenic (ali poznejše zaveze, ki so jo sprejele te prvotne članice), ali če članica WTO v praksi uporablja določbe o obrestnih merah iz ustrezne zaveze, se praksa izvoznega kreditiranja, ki je v skladu s temi določbami, ne šteje za izvozno subvencijo.

- (l) Vsa druga javna sredstva, ki predstavljajo izvozno subvencijo v smislu člena XVI GATT iz leta 1994.

PRILOGA II

SMERNICE O PORABI VLOŽKOV V PROIZVODNEM PROCESU ⁽¹⁾

I.

1. Sheme rabata na posredne davke lahko dopuščajo oprostitev, odpust ali odložitev plačila kumulativnih posrednih davkov iz predhodne faze, zaračunanih za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka (ob upoštevanju običajne opustitve zaradi odpadkov). Podobno lahko sheme povračil dopuščajo odpust ali povračilo uvoznih dajatev, zaračunanih za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka (ob upoštevanju običajne opustitve zaradi odpadkov).
2. Ponazoritveni seznam izvoznih subvencij v Prilogi I se sklicuje na izraz „vložki, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka“ iz odstavkov (h) in (i). V skladu z odstavkom (h) lahko sheme rabata na posredne davke predstavljajo izvozno subvencijo, če privedejo do oprostitve, odpusta ali odložitve plačila kumulativnih posrednih davkov iz predhodne faze, ki presegajo znesek takih dejansko zaračunanih davkov za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka. V skladu z odstavkom (i) lahko sheme povračil predstavljajo izvozno subvencijo, če privedejo do odpusta ali povračila uvoznih dajatev, ki presegajo dejansko zaračunane dajatve za vložke, ki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka. Oba odstavka določata, da je treba pri ugotovitvah glede porabe vložkov v proizvodnji izvoženega izdelka upoštevati običajne opustitve zaradi odpadkov. Odstavek (i) prav tako predvideva možnost nadomestila, kjer je to primerno.

II.

3. Komisija mora navadno pri preučevanju, ali se vložki porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka, kot del preiskave o izravnalni dajatvi v skladu s to uredbo ravnati na naslednji način.
4. Kadar se domneva, da gre pri shemi rabata na neposredne davke ali shemi povračila za subvencijo zaradi prevelikega rabata ali presežnega povračila posrednih davkov ali uvoznih dajatev na vložke, porabljene v proizvodnji izvoženega izdelka, mora Komisija navadno najprej določiti, ali ima vlada države izvoznice vzpostavljen sistem ali postopek in ga uporablja, da bi potrdila, kateri vložki se porabijo v proizvodnji izvoženega izdelka in v kakšnih količinah. Kadar se določi, da se bo tak sistem ali postopek uporabil, mora Komisija navadno nato preučiti sistem ali postopek, da vidi, ali je upravičen, ali je učinkovit za želeni namen in ali temelji na splošno sprejetih trgovinskih praksah v državi izvoza. Komisija lahko domneva, da je v skladu s členom 26(2) nujno izvesti nekatere praktične teste, da preveri podatke ali se prepriča o učinkoviti uporabi sistema ali postopka.
5. Kadar ni nobenega takšnega sistema ali postopka, kadar tak sistem ali postopek ni upravičen ali kadar je bilo ugotovljeno in se domneva, da je upravičen, vendar je bilo ugotovljeno, da se ne uporablja ali da se ne uporablja učinkovito, bo država izvoznica navadno morala izvesti nadaljnjo preiskavo na podlagi dejanskih vključenih vložkov, da se določi, ali je bilo plačilo presežno. Če Komisija meni, da je potrebno, se lahko izvede nadaljnja preiskava v skladu z odstavkom 4.
6. Komisija mora vložke navadno obravnavati kot fizično vključene, če se uporabijo v proizvodnem procesu in so fizično prisotni v izvoženem izdelku. Ni pa nujno, da ima vložek v končnem proizvodu enako obliko, v kakršni je vstopil v proizvodni proces.
7. Pri določanju zneska posameznega vložka, ki se porabi v proizvodnji izvoženega izdelka, je treba navadno upoštevati „običajne opustitve zaradi odpadkov“, take odpadke pa je navadno treba obravnavati kot porabljene v proizvodnji izvoženega izdelka. Izraz „odpadki“ se nanaša na tisti del določenega vložka, ki nima neodvisne

⁽¹⁾ Vložki, porabljeni v proizvodnem procesu, so fizično vključeni vložki, energija, gorivo in olja, uporabljena v proizvodnem procesu in katalizatorjih, ki se porabijo med njihovo uporabo, da dobimo proizvod za izvoz.

funkcije v proizvodnem procesu, se ne porabi v proizvodnji izvoženega izdelka (na primer zaradi neučinkovitosti) in ga ne predela, uporabi ali proda isti proizvajalec.

8. Komisija mora pri določanju, ali je zahtevana opustitev zaradi odpadkov „običajna“, navadno upoštevati proizvodni proces, povprečne izkušnje industrije v državi izvoznici in druge tehnične dejavnike, če je to primerno. Komisija mora upoštevati, da je pomembno vprašanje, ali so organi v državi izvoznici primerno izračunali količino odpadkov, kadar se namerava taka količina vključiti v znižanje ali odpust davka ali dajatve.
-

PRILOGA III

SMERNICE ZA DOLOČITEV NADOMESTNIH SISTEMOV POVRAČIL ZA IZVOZNE SUBVENCIIJE

I

Sistemi povračil lahko dopuščajo nadomestilo ali povračilo uvoznih dajatev za vložke, ki se porabijo v proizvodnem procesu drugega izdelka in kadar izvoz tega izdelka vsebuje domače vložke, ki so enake kakovosti in enakih lastnosti kakor vložki, predloženi za uvožene vložke. V skladu z odstavkom (i) Priloge I lahko nadomestni sistemi povračil predstavljajo izvozno subvencijo, če privedejo do presežnega povračila uvoznih dajatev, zaračunanih na začetku za uvožene vložke, za katere se zahteva povračilo.

II

Komisija mora navadno pri preučevanju katerega koli nadomestnega sistema povračil kot del preiskave o izravnalni dajatvi v skladu s to uredbo ravnati na naslednji način:

1. odstavek (i) Priloge I določa, da se vložki domačega trga lahko nadomestijo z uvoženimi vložki v proizvodnji izvoženega izdelka, če se uporabijo v enakih količinah, imajo enako kakovost in lastnosti kakor uvoženi vložki, ki jih nadomeščajo. Pomembno je, da obstaja sistem ali postopek preverjanja, ker vladi države izvoznice omogoča, da zagotovi in dokaže, da količina vložkov, za katere se zahteva povračilo, ne presega količine podobnih izvoženih izdelkov, ne glede na obliko, in da ni povračila uvoznih dajatev, ki presegaajo tiste, prvotno zaračunane za zadevne uvožene vložke;
2. kadar se domneva, da sistem nadomestnega povračila predstavlja subvencijo, mora Komisija navadno najprej določiti, ali ima vlada države izvoznice vzpostavljen sistem ali postopek preverjanja in ga uporablja. Kadar se določi, da se bo tak sistem ali postopek uporabljal, mora Komisija navadno nato preučiti postopke preverjanja, da vidi, ali so upravičeni, ali so učinkoviti za želeni namen ter ali temeljijo na splošno sprejetih trgovinskih praksah v državi izvoza. Če se ugotovi, da postopki izpolnjujejo ta merila in se učinkovito uporabljajo, se domneva, da subvencija ne obstaja. Komisija lahko šteje, da je v skladu s členom 26(2) nujno izvesti nekatere praktične teste, da se preverijo podatki ali se prepriča, da se sistem ali postopek preverjanja učinkovito uporablja;
3. kadar ni postopkov preverjanja, kadar ti niso upravičeni ali kadar so taki postopki sicer uvedeni in se domneva, da so upravičeni, vendar se ugotovi, da se dejansko ne uporabljajo ali da se ne uporabljajo učinkovito, lahko subvencija obstaja. V takih primerih bo morala država izvoznica izvesti nadaljnjo preiskavo na podlagi dejanskih vpletenih poslov, da ugotovi, ali je bilo plačilo preseženo. Če Komisija meni, da je potrebno, se lahko izvede nadaljnja preiskava v skladu s točko 2;
4. za obstoj določbe o nadomestnem povračilu, v skladu s katero se izvoznikom dopušča, da izberejo posamezne uvozne pošiljke, za katere se zahteva povračilo, se samo po sebi ne domneva, da gre za subvencijo;
5. domneva se, da obstaja presežno povračilo uvoznih dajatev v smislu odstavka (i) Priloge I, kadar so vlade plačale obresti za vsak povrnjen znesek v skladu s svojimi shemami povračil v višini dejansko plačanih ali plačljivih obresti.

PRILOGA IV

(Ta priloga ponovno navaja Prilogo 2 k Sporazumu o kmetijstvu. Vse pojme ali izraze, ki v njej niso razloženi ali niso samoumevni, je treba razlagati v okviru navedenega sporazuma).

DOMAČA PODPORA: PODLAGA ZA OPROSTITEV OBVEZNOSTI ZNIŽANJA

1. Ukrepi domače podpore, za katere se zahteva oprostitev obveznosti znižanja, izpolnjujejo osnovno zahtevo, da ne povzročajo motenj v trgovini ali proizvodnji oziroma jih povzročajo kar najmanj. Tako morajo vsi ukrepi, za katere se zahteva oprostitev, izpolnjevati naslednja osnovna merila:

- (a) zadevna podpora se zagotovi v okviru javno financiranega vladnega programa (vključno z izpadlimi vladnimi dohodki), ki ne vključuje prenosov od potrošnikov;

in

- (b) zadevna podpora ne sme imeti učinka cenovne podpore proizvajalcem;

ter posebna strateška merila in pogoje, opredeljene spodaj.

Programi vladnih storitev

2. *Splošne storitve*

Politike v tej kategoriji vključujejo izdatke (ali izpadle dohodke) v zvezi s programi, ki zagotavljajo storitve ali ugodnosti za kmetijstvo ali podeželsko skupnost. Ne vključujejo neposrednih plačil proizvajalcem ali predelovalcem. Taki programi, ki med drugim vključujejo naslednje s spodnjega seznama, izpolnjujejo splošna merila iz odstavka 1 in po potrebi posebne pogoje glede politik, kadar je tako določeno spodaj:

- (a) raziskave, vključno s splošnimi raziskavami, raziskave, povezane z okoljskimi programi, in raziskovalne programe, povezane s posameznimi izdelki;
- (b) nadziranje škodljivcev in bolezni, vključno s splošnimi ukrepi za nadziranje škodljivcev, ter bolezni in ukrepi, namenjeni posameznim izdelkom, kakršni so sistemi zgodnjega opozarjanja, karantena in izkoreninjenje;
- (c) usposabljanje, vključno s splošnimi in posebnimi vrstami usposabljanja;
- (d) storitve širjenja in svetovanja, vključno z zagotavljanjem načinov za lažji prenos informacij in rezultatov raziskav proizvajalcem in potrošnikom;
- (e) inšpekcijske storitve, vključno s splošnimi inšpekcijskimi storitvami in inšpekcijskimi pregledi posameznih izdelkov za zdravstvene, varnostne, ocenjevalne ali standardizacijske namene;
- (f) storitve trženja in pospeševanja, vključno s tržnimi informacijami, nasveti in pospeševanjem v zvezi s posameznimi izdelki, razen izdatkov za neopredeljene namene, ki jih lahko uporabijo prodajalci za znižanje njihove prodajne cene ali podelitev neposredne ekonomske koristi kupcem; in
- (g) infrastrukturne storitve, vključno z: električnim omrežjem, cestami in drugimi vrstami prevoza, tržnimi in pristaniškimi zmogljivostmi, zmogljivostmi oskrbe z vodo, jezovi in sistemi odvodnjavanja ter infrastrukturnimi deli, povezanimi z okoljskimi programi. V vseh primerih so izdatki namenjeni samo vzpostavitvi ali zgraditvi glavnih del ter izključujejo subvencionirano vzpostavitev kmetijskih zmogljivosti, razen za priključitev splošno dostopnih javnih služb. Ne vključujejo subvencije za vložke ali operativne stroške ali pristojbine za preferencialne uporabnike.

3. *Javno skladiščenje zaradi varnosti preskrbe s hrano* ⁽¹⁾

Izdatki (ali izpadli dohodki) v zvezi s kopičenjem in skladiščenjem zalog izdelkov, ki predstavljajo bistveni del programa varnosti preskrbe s hrano, opredeljenega v nacionalni zakonodaji. To lahko vključuje vladno pomoč zasebnemu skladiščenju izdelkov kot del takega programa.

Obseg in kopičenje takih zalog ustreza vnaprej določenim ciljem, povezanim zgolj z varnostjo preskrbe s hrano. Postopek kopičenja in odstranjevanja zalog mora biti finančno pregleden. Vlada hrano kupi po trenutnih tržnih cenah, prodaja izdelkov iz varnostnih zalog pa se opravi po cenah, ki niso nižje od trenutne domače tržne cene za zadevni izdelek in kakovost.

4. *Domača pomoč v hrani* ⁽²⁾

Izdatki (ali izpadli dohodki) v zvezi z zagotavljanjem domače pomoči s hrano delom prebivalstva v stiski.

Za upravičenost do prejemanja pomoči v hrani veljajo jasno opredeljena merila, povezana s prehranskimi cilji. Taka pomoč mora biti v obliki neposredne preskrbe s hrano za zadevne ljudi ali zagotavljanja sredstev, da se upravičenim prejemnikom omogoči nakup hrane bodisi po tržnih ali subvencioniranih cenah. Vlada mora hrano kupiti po trenutnih tržnih cenah, financiranje in upravljanje pomoči pa mora biti pregledno.

5. *Neposredna plačila proizvajalcem*

Pomoč, ki se z neposrednimi plačili (ali izpadlimi dohodki, vključno s plačili v naravi) zagotovi proizvajalcem, za katere oprostitev zahtevanih obveznosti znižanja izpolnjuje osnovna merila, določena v odstavku 1, poleg posebnih meril, ki veljajo za posamezne vrste neposrednih plačil, kakor je določeno v odstavkih od 6 do 13. Kadar se oprostitev znižanja zahteva za katerokoli obstoječo ali novo vrsto neposrednega plačila, razen tistih, opredeljenih v odstavkih od 6 do 13, je to plačilo usklajeno z merili (b) do (e) iz odstavka 5, poleg splošnih meril, določenih v odstavku 1.

6. *Nevezana dohodkovna podpora*

- (a) Upravičenost do takih plačil se določi z jasno opredeljenimi merili, kakršen je dohodek, status proizvajalca ali lastnika zemljišča, uporaba dejavnikov ali proizvodna raven v določenem in nespremenljivem osnovnem obdobju.
- (b) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z vrsto ali obsegom proizvodnje, ki jo je proizvajalec opravil v katerem koli letu po osnovnem obdobju (vključno z glavami živine), oziroma ne sme temeljiti na taki vrsti ali obsegu proizvodnje.
- (c) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z domačimi ali mednarodnimi cenami, ki veljajo za vsako proizvodnjo v katerem koli letu po osnovnem obdobju, oziroma ne sme temeljiti na takih cenah.
- (d) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan s proizvodnimi dejavniki, ki so se uporabili v katerem koli letu po osnovnem obdobju, oziroma ne sme temeljiti na takih dejavnikih.
- (e) Za prejem takih plačil ni potrebna proizvodnja.

7. *Finančna udeležba vlade v programih zavarovanja dohodka in programih varnostne mreže za dohodke*

- (a) Upravičenost do takih plačil se določi z izgubo dohodka, pri čemer se upošteva samo dohodek, ustvarjen iz kmetijstva, ki presega 30 % povprečnega bruto dohodka ali je temu enak z vidika neto dohodka (razen vseh

⁽¹⁾ Za namene odstavka 3 te priloge se za vladne programe skladiščenja zaradi varnosti preskrbe s hrano v državah v razvoju, katerih delovanje je pregledno in izvedeno v skladu z uradno objavljeni objektivnimi merili ali smernicami, domneva, da so skladni z določbami tega odstavka, vključno s programi, po katerih so zaloge živil zaradi varnosti preskrbe s hrano nabavljene in sproščene po vladno nadzorovanih cenah, če je razlika med nabavno ceno in zunanjo referenčno ceno upoštevana v programu za kontrolo gibanja živali v mednarodnem prometu.

⁽²⁾ Za namene odstavkov 3 in 4 te priloge se za preskrbo z živili po subvencioniranih cenah, zato da se redno izpolnjujejo prehranske zahteve v mestnih in podeželskih revnih državah v razvoju po primernih cenah, domneva, da je skladna z določbami tega odstavka.

- plačil iz istih ali podobnih shem) v prejšnjem triletnem obdobju ali triletnem povprečju, ki temelji na prejšnjem petletnem obdobju, razen najvišje in najnižje vrednosti. Vsak proizvajalec, ki izpolnjuje ta pogoj, je upravičen do prejema plačil.
- (b) Znesek takih plačil nadomešča manj kakor 70 % izgube dohodka proizvajalca v letu, ko ta postane upravičen do prejemanja take pomoči.
 - (c) Znesek katerega koli takega plačila se nanaša zgolj na dohodek; ne nanaša se na vrsto ali obseg proizvodnje (razen glav živine), ki jo je proizvajalec opravil; niti na domače ali mednarodne cene, ki veljajo za tako proizvodnjo; niti na uporabljene proizvodne dejavnike.
 - (d) Kadar proizvajalec v istem letu prejme plačila skladno s tem odstavkom in skladno z odstavkom 8 (pomoč ob naravnih nesrečah), je skupni znesek takih plačil manjši od 100 % celotne izgube proizvajalca.
8. *Plačila (opravljena neposredno ali v obliki finančne udeležbe vlade v shemah zavarovanja pridelkov) za pomoč ob naravnih nesrečah*
- (a) Upravičenost do takih plačil se lahko prizna samo potem, ko vladni organi uradno priznajo, da se je naravna ali podobna nesreča (vključno z izbruhi bolezni, napadi škodljivcev, jedrskimi nesrečami in vojno na ozemlju zadevne države članice) zgodila ali se dogaja; upravičenost se določi s proizvodno izgubo, ki presega 30 % povprečja proizvodnje v prejšnjem triletnem obdobju ali triletnem povprečju na podlagi prejšnjega petletnega obdobja, razen najvišje in najnižje vrednosti.
 - (b) Plačila, opravljena po nesreči, se uporabljajo samo v zvezi z izgubami dohodka, živine (vključno s plačili v zvezi z veterinarskim zdravljenjem živalmi), zemljišč ali drugih proizvodnih dejavnikov zaradi naravne nesreče.
 - (c) Plačila ne smejo nadomestiti več od skupnega stroška nadomestitve takih izgub in ne smejo zahtevati ali opredeliti vrste ali količine prihodnje proizvodnje.
 - (d) Plačila, opravljena med nesrečo, ne smejo preseči ravni, ki je potrebna, da se prepreči ali ublaži dodatna izguba, kakor je opredeljeno v merilu (b).
 - (e) Kadar proizvajalec v istem letu prejme plačila skladno s tem odstavkom in skladno z odstavkom 7 (programi zavarovanja dohodka in programi varnostnih mrež za dohodek), mora biti skupni znesek takih plačil manjši od 100 % skupne izgube proizvajalca.
9. *Pomoč za strukturno prilagoditev, zagotovljena v okviru programov za upokožitev proizvajalcev*
- (a) Upravičenost do takih plačil se določi s sklicevanjem na jasno opredeljena merila v programih, namenjenih lažji upokožitvi ljudi, vključenih v tržno kmetijsko proizvodnjo, ali njihov prehod na nekmetijske dejavnosti.
 - (b) Plačila so odvisna od tega, ali so prejemniki v celoti in dokončno opustili tržno kmetijsko proizvodnjo.
10. *Pomoč za strukturno prilagoditev, zagotovljena v okviru programov za umik virov*
- (a) Upravičenost do takih plačil se določi s sklicevanjem na jasno opredeljena merila v programih, namenjenih umiku zemljišč ali drugih virov, vključno z živino, iz tržne kmetijske proizvodnje.
 - (b) Plačila so odvisna od tega, ali zemljišča najmanj tri leta niso namenjena tržni kmetijski proizvodnji in, pri živini, zakolu ali dokončni trajni odstranitvi.
 - (c) Plačila ne zahtevajo ali opredeljujejo nobene nadomestne uporabe za tako zemljišče ali druge vire, ki vključuje proizvodnjo tržnih kmetijskih proizvodov.
 - (d) Plačila niso povezana niti z vrsto, niti s količino proizvodnje, niti z domačimi ali mednarodnimi cenami, ki veljajo za proizvodnjo, pri kateri se uporablja zemljišče ali drugi viri, ki ostanejo namenjeni proizvodnji.

11. *Pomoč za strukturno prilagoditev, zagotovljena v okviru investicijske pomoči*

- (a) Upravičenost do takih plačil se določi s sklicevanjem na jasno opredeljena merila v vladnih programih, ki so namenjeni temu, da pomagajo finančnemu ali fizičnemu prestrukturiranju dejavnosti proizvajalcev kot odgovor na objektivno izkazano strukturno prikrajšanje. Upravičenost do takih programov lahko prav tako temelji na jasno opredeljenem vladnem programu za denacionalizacijo kmetijskih zemljišč.
- (b) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z vrsto ali obsegom proizvodnje (vključno z glavami živine), ki jo je proizvajalec opravil v enem letu po osnovnem obdobju, kakor je opredeljeno v okviru merila (e), oziroma ne sme temeljiti na takšni vrsti ali obsegu.
- (c) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z domačimi ali mednarodnimi cenami, ki veljajo za vsako proizvodnjo v katerem koli letu po osnovnem obdobju, oziroma ne sme temeljiti na takšnih cenah.
- (d) Plačila se opravijo samo za obdobje, ki je potrebno za izvedbo naložbe, za katero so dodeljena.
- (e) Plačila na vsebujejo nobene obveznosti niti ne določajo kmetijskih proizvodov, ki bi jih morali proizvesti prejemniki, razen zahteve, da ne proizvedejo določenega proizvoda.
- (f) Plačila so omejena na znesek, ki je potreben za nadomestitev strukturnega prikrajšanja.

12. *Plačila v okviru okoljskih programov*

- (a) Upravičenost do takih plačil se določi kot del jasno opredeljenega vladnega ali ohranitvenega programa in je odvisna od izpolnitve posebnih pogojev v skladu z vladnim programom, vključno s pogoji, povezanimi s proizvodnimi metodami ali vložki.
- (b) Znesek plačila je omejen na dodatne stroške ali izgubo dohodka, ki izvira iz uskladitve z vladnim programom.

13. *Plačila v okviru regionalnih programov pomoči*

- (a) Upravičenost do takih plačil je omejena na proizvajalce v prikrajšanih regijah. Vsaka taka regija mora biti jasno opredeljeno stično geografsko območje z opredeljivo gospodarsko in upravno identiteto, za katero se domneva, da je v prikrajšanem položaju, na podlagi nevtralnih in objektivnih meril, ki so jasno izražena v zakonodaji ali predpisu in kažejo, da težave regije izhajajo iz okoliščin, ki še zdaleč nisočasne.
- (b) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z vrsto ali obsegom proizvodnje (vključno z glavami živine), ki jo je proizvajalec opravil v katerem koli letu po osnovnem obdobju, razen če gre za zmanjšanje navedene proizvodnje, oziroma ne sme temeljiti na taki vrsti ali obsegu.
- (c) Znesek takih plačil v katerem koli določenem letu ne sme biti povezan z domačimi ali mednarodnimi cenami, ki veljajo za vsako proizvodnjo v katerem koli letu po osnovnem obdobju, oziroma ne sme temeljiti na takih cenah.
- (d) Plačila so namenjena samo proizvajalcem iz upravičenih regij, vendar so na splošno na voljo vsem proizvajalcem teh regij.
- (e) Kadar so plačila povezana s proizvodnimi dejavniki, se lahko opravijo po degresivni stopnji nad mejno vrednostjo zadevnega dejavnika.
- (f) Plačila so omejena na dodatne stroške ali izgubo dohodka, ki izvira iz opravljanja kmetijske proizvodnje na predpisanem območju.